

АНАЛІТИЧНИЙ ЗВІТ

Про відповідність українського законодавства
європейському у сфері відкритих даних

Прозорість та підзвітність в державному управлінні та послугах / TAPAS

Визначення та скорочення	2
Вступ	3
Резюме	5
Об'єкти дослідження	8
Головна частина	9
Нові підходи та напрацювання ЄС щодо сфери відкритих даних	9
Поточні норми ЄС та України. Порівняння	13
Висновки та рекомендації	
Про проєкт.....	33
Додаток. Порівняльний аналіз відповідності законодавства України і Директиви 2003/98/ЄС (постатейний)	34

Визначення та скорочення

ЄС – Європейський Союз;

Угода про асоціацію – Угода про асоціацію між Україною (з однієї сторони) та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їх державами-членами (з іншої сторони);

Публічна інформація у формі відкритих даних – це публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання;

КМУ – Кабінет Міністрів України;

ЗУ – Закон України;

ЗУ про доступ – Закон України “Про доступ до публічної інформації”;

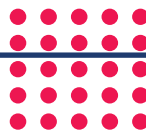
Постанова №835 – Постанова Кабінету Міністрів України “Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних” від 21 жовтня 2015 р. № 835;

Директива 2003/98/ЄС – Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/98 від 17 листопада 2003 року про вторинне використання інформації публічного сектору зі змінами і доповненнями, внесеними Директивою ЄС 2013/37/ЄС від 26 червня 2013 р.;

Директива 2019/1024/ЄС – Директива Європейського Парламенту і Ради 2019/1024 від 20 червня 2019 року про відкриті дані та вторинне використання інформації у державному секторі;

Настанови Комісії – Настанови Комісії щодо рекомендованих стандартних ліцензій, наборів даних та стягнення плати за вторинне використання документів 2014/C 240/01 від 24 липня 2014 р.;

Публічне підприємство – будь-яке підприємство, на яке державний замовник може безпосередньо або опосередковано чинити вирішальний вплив завдяки тому, що є його власником, через фінансову участь або правила, що регулюють його діяльність.

Протягом останніх п'яти років відкриття даних в Україні стало одним із показників трансформації, яка наразі відбувається у сфері державного управління. Доступ до раніше закритої інформації дозволив створити цілу низку можливостей, які вже зараз використовуються для посилення громадського контролю над бюджетними витратами, оптимізації витрат через прозорість тендерних процедур та покращення рівня і швидкості надання послуг населенню. Подальший розвиток у цій сфері відкриває значні перспективи не тільки для прозорості державних процедур та обґрунтованості політичних рішень, а й для досягнення економічного ефекту практично у всіх секторах.

Відкриті дані наразі визначаються українським законодавством як «публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання». У такому вигляді відкриті дані відкривають такі можливості:

- формування більш прозорих, підзвітних, ефективних органів влади;
- покращення співпраці держави і суспільства у царині ключових соціальних

викликів та створення результативної політики;

- забезпечення громадського контролю над діяльністю органів влади, боротьба з корупцією;
- створення і посилення нових ринків, сервісів, підприємств та робочих місць;
- підтримка інновацій, у тому числі – розвиток штучного інтелекту, для якого відкриті дані є ключовим ресурсом.

Утім, для використання цих можливостей важливо не тільки зафіксувати визначення, а й створити законодавче та регуляторне поле, яке б дозволило їх реалізувати та скоординувало зусилля громадських організацій, державних служб та бізнесу.

Це дослідження підготовлено експертами сектору ІТ і Телеком Офісу ефективного регулювання (BRDO) для Державного агентства з питань електронного урядування України в межах проєкту USAID/UK aid “Прозорість та підзвітність у державному управлінні та послугах/TAPAS”. Виконання цього дослідження стало можливим завдяки підтримці Фонду Євразія, що фінансується урядом США через Агентство США з міжнародного розвитку (USAID), та урядом Ве-

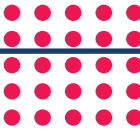
ликої Британії через UK aid. Зміст цієї публікації є винятковою відповідальністю Офісу ефективного регулювання (BRDO) і не обов'язково відображає погляди Агентства USAID, уряду США, уряду Великої Британії або Фонду Євразія.

Метою дослідження є аналіз чинного національного законодавства у сфері відкритих даних та його відповідності європейському законодавству у сфері вторинного використання публічної ін-

формації. Також передбачається підготовка відповідних рекомендацій щодо вдосконалення чинних нормативно-правових актів з метою їх наближення до європейських норм.

Автори дослідження:
Надія Костриба,
Ігор Самоходський.

Рецензенти:
Володимир Брусіловський,
Катерина Оніліогву.

У 2003 році в ЄС була прийнята Директива 2003/98/ЄС, яка запровадила мінімальний набір правил, що регулюють вторинне використання документів, які належать органам публічного сектору. В Директиві 2003/98/ЄС зазначені цілі щодо створення умов, що сприяють розвитку послуг у всьому Співтоваристві, та недопущення викривлення конкуренції на внутрішньому ринку.

20 червня 2019 року в ЄС була прийнята Директива 2019/1024/ЄС, що запровадила нові правила регулювання для сфери вторинного використання інформації та відкритих даних. Держави-члени ЄС будуть зобов'язані імплементувати нові правила до 17 липня 2021 року.

В Україні відповідний Закон був прийнятий 2011 року. ЗУ про доступ визначає порядок здійснення права кожного на доступ до інформації, що перебуває у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес. На виконання ЗУ про доступ у 2015 році КМУ була затверджена Постанова №835, що є одним серед ключових нормативно-правових актів у сфері відкритих даних в

Україні. Постанова №835 періодично оновлюється за запитом громадськості, розширюється перелік наборів даних та інші положення.

Результати дослідження “Про відповідність українського законодавства європейському у сфері відкритих даних” засвідчили, що ЗУ про доступ та Постанова №835 відповідають вимогам Директиви 2003/98/ЄС та Директиви 2019/1024/ЄС, за винятком деяких аспектів.

Загалом ЗУ про доступ передбачає більш сприятливе регулювання доступу до відкритих даних. Перевагами українського законодавства у сфері відкритих даних порівняно з ЄС є:

Базовий принцип

Діє принцип відкритості за замовчанням – «open by default». Уся публічна інформація суб'єктів владних повноважень має оприлюднюватись у форматі відкритих даних, інша публічна інформація (де розпорядниками є не суб'єкти владних повноважень) надається у форматі відкритих даних на запит. Натомість у ЄС цей принцип був лише рекомендований Директивою 2019/1024/ЄС.

Обмеження доступу до інформації

В Україні, якщо розпорядник інформації з обмеженим доступом не доведе, що шкода від розкриття такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні, він повинен надавати таку інформацію у тому числі – у форматі відкритих даних.

Оплатність даних

В Україні доступ до відкритих даних має обов'язковий безоплатний характер. Натомість у ЄС підхід щодо максимальної безоплатності є лише рекомендованим відповідно до Директиви 2019/1024/ЄС.

Суб'єктний склад

В Україні вимоги законодавства про відкриті дані поширюються на:

- усі суб'єкти господарювання (включаючи приватні компанії), що володіють суспільно необхідною інформацією;
- юридичних осіб, що фінансуються з державного і місцевих бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим;

- на осіб, що виконують делеговані повноваження суб'єктів владних повноважень;
- суб'єкти господарювання, які посідають домінуюче становище на ринку, наділені спеціальними чи винятковими правами або є природними монополіями.

Натомість у ЄС відповідне регулювання поширилося лише Директивою 2019/1024/ЄС та тільки на приватні компанії, що працюють у певних сферах.

Спосіб надання інформації

В Україні визначено одночасно три способи надання інформації:

- на запит;
- на Єдиному державному вебпорталі відкритих даних, data.gov.ua;
- на вебсайтах розпорядників.

Строки

В Україні значно коротші строки розгляду заявок.

Загалом поточне законодавство України у сфері відкритих даних є значно більш сприятливим за чинні вимоги ЄС

При цьому Директивою 2019/1024/ЄС напрацьовані нові підходи у сфері відкритих даних, які держави-члени зобов'язані імплементувати до 17 липня 2021 року. Низка запропонованих у ЄС підходів є більш прогресивними, ніж поточні умови сфери відкритих даних в Україні. Їх імплементация могла би позитивно вплинути на розвиток сфери відкритих даних.

Тому для врахування останніх напрацювань у сфері відкритих даних ми пропонуємо закріпити в українському законодавстві окремі підходи, визначені Директивою 2019/1024/ЄС:

Три ключові зміни, які ми пропонуємо на базі напрацювань ЄС:

1. Визначення наборів даних високої цінності у пріоритетних сферах та забезпечення **безоплатного доступу до них за допомогою інтерфейсу прикладного програмування (API)**.

Пріоритетні сфери:

- геопросторові;
- спостереження землі та навколишнього середовища,
- метеорологічні,
- статистика,

- компанії та володіння компаніями,
 - транспортні дані.
2. Визначення поняття динамічних даних та забезпечення доступу через API до динамічних даних суб'єктами владних повноважень.
 3. Поширення вимог ЗУ про доступ до даних досліджень, що фінансуються державою.

Окрім того, є низка менш значущих питань, які потребують внесення змін до українського законодавства про відкриті дані з метою його узгодження з Директивою 2003/98/ЄС та Директивою 2019/1024/ЄС. Зокрема, це стосується:

- уточнення термінології: “машиночитаний формат”, “формальний відкритий стандарт”;
- уточнення окремих аспектів, пов'язаних із правом інтелектуальної власності;
- закріплення принципів недискримінації та добросовісної конкуренції при наданні доступу до публічної інформації.

Автори дослідження порівнювали вимоги законодавства України та ЄС у сфері відкритих даних.

Для аналізу відповідності були взяті нормативно-правові акти, які безпосередньо регулюють сферу доступу до публічної інформації у форматі відкритих даних в Україні та ЄС:

- ЗУ про доступ;
- постанова № 835 зі змінами, внесеними постановою КМУ від 17 квітня 2019 р. № 409;
- постанова КМУ від 30.11.2016 р. № 867 «Деякі питання оприлюднення публічної інформації у формі відкритих даних» (затверджує Порядок ведення Єдиного державного вебпорталу відкритих даних);
- Угода про Асоціацію;
- Директива 2019/1024/ЄС;
- Директива 2003/98/ЄС.

давчих актів, що впливають на зміст регулювання доступу до публічних даних: ЗУ «Про інформацію», «Про захист персональних даних», «Про авторське право та суміжні права», «Про державну таємницю» та інші.

Правозастосувальна практика, зокрема:

- постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України № 10 від 29.09.2016 р. «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації»;
- Настанови Комісії;
- Пропозиції щодо Директиви 2003/98/ЄС;
- Дослідження для Європейської Комісії з метою підтримки перегляду Директиви 2003/98/ЄС.

Також брали до уваги:

Положення окремих законо-

Нові підходи та напрацювання ЄС щодо сфери відкритих даних

Двадцятого червня 2019 року була затверджена нова Директива ЄС у сфері відкритих даних – Директива 2019/1024/ЄС. Ця Директива:

- набула чинності 16 липня 2019 року;
- має бути імplementована державами-членами ЄС до 17 липня 2021 року.

Прийняття Директиви 2019/1024/ЄС передувало оприлюднення у 2018 році Дослідження впливу для перегляду Директиви 2003/98/ЄС, яке містило рекомендації щодо вдосконалення законодавства. Представники Європейського Парламенту, Ради ЄС та Комісії досягли згоди щодо необхідності перегляду Директиви 2003/98/ЄС, що полегшить доступність та подальше використання даних державного сектору (Директива 2003/98/ЄС втратить чинність 17 липня 2021 року).

Нижче описані ключові зміни у сфері відкритих даних, що визначені Директивою 2019/1024/ЄС.

Безкоштовне вторинне використання

Вся інформація державного сектору, до якої можна дістати доступ за національними правилами держав-членів ЄС, в принципі має бути вільно (безкоштовно) доступною для подальшого використання. У випадку оплатності вторинного використання даних, така плата на користь органів державного сектору не може перевищувати максимальної собівартості їх відтворення, надання і розповсюдження (крім доволі обмежених випадків).

Відкритість за замовчанням

Держави-члени мають заохочувати органи публічного сектору та публічні підприємства створювати та робити доступною інформацію, що підпадає під дію Директиви 2019/1024/ЄС відповідно до принципу **«відкритість за дизайном та за замовчанням»** (“open by design and by default”).

Набори даних високої цінності

Має бути визначений перелік тематичних категорій наборів даних високої цінності, що належать органам публічного сектору та публічним підприємствам.

Європейська Комісія має:

- здобути повноваження приймати делеговані акти та визначати тематичні категорії наборів даних високої цінності;
- затверджувати перелік конкретних наборів даних високої цінності, що належать до відповідних тематичних категорій.

З метою забезпечення їх максимального впливу та полегшення подальшого використання, набори даних високої цінності мають бути доступними для подальшого використання з мінімальними законодавчими обмеженнями і безкоштовно. Вони також мають бути доступні за допомогою інтерфейсу прикладного програмування та, де це доречно, для пакетного завантаження у вигляді файлів.

Тобто – набори даних високої цінності мають бути:

- визначені Європейською Комісією;
- доступні через API;
- доступні безкоштовно.

Поточний перелік тематичних категорій наборів даних високої цінності:

1. Геопросторові дані
2. Спостереження землі та навколишнього середовища
3. Метеорологічні
4. Статистика
5. Компанії та володіння компаніями
6. Транспорт

Динамічні дані

Динамічні дані – це інформація в цифровій формі, що передбачає постійне або в режимі реального часу оновлення, зокрема – через її непостійність або швидке застарівання. Це стосується в тому числі даних про навколишнє середо-

вище і транспорт, супутникових, метеорологічних та згенерованих датчиками даних.

Відповідно до Директиви 2019/1024/ЄС, передбачається розвиток динамічних даних, що сприятиме розвитку інновацій.

Доступність динамічних даних дозволить компаніям, надто стартапам, розробляти інноваційні продукти та послуги, приміром, програми щодо мобільності та транспорту.

Органи державного сектору повинні робити динамічні дані доступними для подальшого використання відразу після збору через інтерфейси прикладного програмування і, де це доречно, як пакетне завантаження. Такий підхід стимулюється і щодо даних публічних підприємств.

Дані досліджень

Дані досліджень, що фінансуються державою, також вводять в межі сфери дії Директиви 2019/1024/ЄС.

Держави-члени ЄС повинні розробити політику відкритого доступу до даних досліджень, що фінансуються державою

Дані досліджень включають в себе статистичні дані, результати експериментів, вимірювання, спостереження, отримані в результаті роботи на місцях, результати опитувань, записи інтерв'ю та зображення. Вони також включають в себе метадані, специфікації та інші цифрові об'єкти. Дані досліджень відрізняються від наукових статей, що повідомляють і коментують результати, отримані в результаті наукових досліджень.

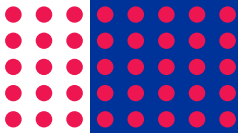
Комп'ютерні програми

Передбачається, що держави-члени можуть поширити застосування норм Директиви 2019/1024/ЄС на комп'ютерні програми, якщо їх поширення не обмежено правом інтелектуальної власності (приміром, програмне забезпечення з відкритим кодом).

Публічні підприємства

Дія Директиви 2019/1024/ЄС поширюється на публічні підприємства, які:

- працюють у сферах, описаних в Директиві 2014/25/ЄС (газ і тепло, електропостачання, порти та аеропорти, поштові послуги, видобуток нафти і газу та розвідка або видобуток вугілля чи інших твердих палив);

- виступають як провайдери громадських послуг відповідно до статті 2 Регламенту ЄС № 1370/2007 (послуги громадського пасажирського транспорту залізничним та автомобільним транспортом);
- виступають як авіаперевізники, виконуючи зобов'язання щодо громадських послуг відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1008/2008;
- виступають як судновласники Співтовариства, виконуючи зобов'язання щодо громадських послуг відповідно до статті 4 Регламенту (ЄС) № 3577/92.

Додаткові запобіжники ексклюзивних угод

Директивою передбачено створення додаткових запобіжників ексклюзивних угод у сфері доступу до інформації. Домовленості між власниками даних та вторинними користувачами, які не надають ексклюзивних прав, але які можуть обґрунтовано очікувано обмежити доступ до документів для вторинного використання, мають

підлягати додатковій громадській перевірці. Тому важливі аспекти таких домовленостей мають бути опубліковані онлайн принаймні за два місяці до узгодженої дати, коли почнеться виконання домовленостей сторін. Публікація має надавати зацікавленим сторонам можливість вимагати вторинного використання документів, охоплених цими домовленостями, і запобігти ризику обмеження кола потенційних вторинних користувачів.

Ризик надмірної переваги першого учасника, що може обмежити кількість потенційних вторинних користувачів даних, має мінімізуватися. Окремі договірні зобов'язання можуть імовірно призводити до надання особам інформації, що є ресурсом держави чи місцевим ресурсом (відповідно до законодавства про державну допомогу). У такому випадку держава-член повинна перевіряти *ex ante* (попереднє оцінювання), чи може державна допомога бути причетна до відповідної договірної угоди, та забезпечити відповідність останньої правилам державної допомоги.

Поточні норми ЄС та України.

Обов'язок щодо імплементації Директиви 2003/98/ЄС та Директиви 2019/1024/ЄС

Держави-члени ЄС зобов'язані імплементувати Директиву 2003/98/ЄС до 1 липня 2005 року, а Директиву 2019/1024/ЄС – до 17 липня 2021 року.

Не зобов'язана імплементувати Директиву 2003/98/ЄС та Директиву 2019/1024/ЄС.

В Угоді про Асоціацію відсутнє положення про необхідність імплементації Директиви 2003/98/ЄС та Директиви 2019/1024/ЄС.

Базовий принцип

Держави-члени ЄС самостійно визначають, яка публічна інформація є доступною.

Уся публічна інформація є доступною, крім визначених законом випадків.

Правовий режим доступності інформації в Україні відповідає вимогам ЄС.

Публічна інформація надається у будь-якому наявному форматі, у тому числі – у формі відкритих даних – якщо це можливо і доцільно.

Уся публічна інформація надається у формі відкритих даних за замовчуванням (open by default).

Правовий режим доступності інформації у формі відкритих даних в Україні більш сприятливий для розвитку цієї сфери, аніж у ЄС.

Директива 2019/1024/ЄС заохочує держави-члени ЄС та розпорядників інформації застосовувати принцип відкритості за дизайном та за замовчанням (open by design and by default), але не визначає цей принцип як обов'язковий.

Уся публічна інформація надається у формі відкритих даних за замовчанням (open by default).

При цьому принцип відкритості за дизайном не визначений.

В Україні принцип відкритості за замовчанням визначено як обов'язковий. Тобто **базовий принцип відкритості за замовчанням в Україні відповідає найпрогресивнішим рекомендаціям ЄС.**

Можливе запровадження принципу відкритості за дизайном.

Сфера дії за суб'єктами

Вимоги поширюються на органи публічного сектору.

Це поняття включає в себе державні/регіональні/місцеві органи та органи публічного права.

Дія поширюється як на суб'єкти владних повноважень, так і на інших юридичних осіб за критеріями.

Сфера дії за суб'єктами в Україні значно ширша.

Вимоги українського законодавства поширюються на значну кількість суб'єктів приватного права, що відповідають визначеним у ЗУ про доступ критеріям. Можливе додаткове визначення органів публічного права для цілей ЗУ про доступ.

Вимоги Директиви 2003/98/ЄС не поширюються на публічні підприємства.

Вимоги Директиви 2019/1024/ЄС поширюються на публічні підприємства, що:

- працюють у сферах, що описані в Директиві 2014/25/ЄС (газ і тепло, електропостачання, порти та аеропорти, поштові послуги, видобуток нафти і газу та розвідка або видобуток вугілля чи інших твердих палив);
- виступають як провайдери громадських послуг відповідно до статті 2 Регламенту ЄС № 1370/2007 (послуги громадського пасажирського транспорту залізничним та автомобільним транспортом);
- виступають як авіаперевізники, виконуючи зобов'язання щодо громадських послуг відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1008/2008;
- виступають як судновласники Співтовариства, виконуючи зобов'язання щодо громадських послуг відповідно до статті 4 Регламенту (ЄС) № 3577/92.

Дія поширюється на:

- всіх юридичних осіб, що фінансуються з державного або місцевих бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим;
- осіб, якщо вони виконують делеговані повноваження суб'єктів владних повноважень згідно із законом чи договором, включаючи надання освітніх, оздоровчих, соціальних або інших державних послуг;
- суб'єкти господарювання, які посідають домінуюче становище на ринку або наділені спеціальними чи винятковими правами чи є природними монополіями.

Сфера дії в Україні ширша.

Можливе внесення уточнювальних норм щодо публічних підприємств.

Вимоги Директиви 2003/98/ЄС не поширюються на публічні підприємства.

Вимоги Директиви 2019/1024/ЄС поширюються на публічні підприємства, що:

- працюють у сферах, що описані в Директиві 2014/25/ЄС (газ і тепло, електропостачання, порти та аеропорти, поштові послуги, видобуток нафти і газу та розвідка або видобуток вугілля чи інших твердих палив);
- виступають як провайдери громадських послуг відповідно до статті 2 Регламенту ЄС № 1370/2007 (послуги громадського пасажирського транспорту залізничним та автомобільним транспортом);
- виступають як авіаперевізники, виконуючи зобов'язання щодо громадських послуг відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1008/2008;
- виступають як судновласники Співтовариства, виконуючи зобов'язання щодо громадських послуг відповідно до статті 4 Регламенту (ЄЕС) № 3577/92.

Дія поширюється на:

- всіх юридичних осіб, що фінансуються з державного або місцевих бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим;
- осіб, якщо вони виконують делеговані повноваження суб'єктів владних повноважень згідно із законом чи договором, включаючи надання освітніх, оздоровчих, соціальних або інших державних послуг;
- суб'єкти господарювання, які посідають домінуюче становище на ринку або наділені спеціальними чи винятковими правами чи є природними монополіями.

Сфера дії в Україні ширша.

Можливе внесення уточнювальних норм щодо публічних підприємств.

Дія не поширюється на осіб, що на договірних засадах надають послуги від імені органів публічного сектору.

Дія поширюється на осіб, що виконують делеговані повноваження суб'єктів владних повноважень згідно із законом чи договором, включаючи надання освітніх, оздоровчих, соціальних або інших державних послуг.

Сфера дії в Україні ширша.

Сфера дії за змістом даних

Базовий термін законодавства – «документ».

Базовий термін законодавства – «інформація».

Ці терміни фактично мають ідентичні визначення.

Відповідне положення відсутнє.

Сфера дії поширюється на інформацію, що є у володінні будь-якого суб'єкта господарювання:

- 1) про стан довікля;
- 2) про якість харчових продуктів і предметів побуту;
- 3) про аварії, катастрофи, небезпечні природні явища

та інші надзвичайні події, що сталися або можуть статися і загрожують здоров'ю та безпеці громадян;

4) іншою інформацією, що становить суспільний інтерес (є суспільно необхідною інформацією).

Сфера дії в Україні ширша.

Дія Директиви 2019/1024/ЄС поширюється на інформацію публічних підприємств винятково в частині надання послуг загального інтересу, що визначені законами.

Сфера дії ЗУ про доступ до інформації про постачання товарів/послуг/використання бюджетних коштів тощо поширюється на юридичних осіб, що фінансуються з державного бюджету та місцевого бюджету, а також осіб, що виконують делеговані повноваження суб'єктів владних повноважень згідно із законом чи договором.

Сфера дії в Україні ширша.

Дані досліджень, що фінансуються державою, були включені до сфери дії Директиви 2019/1024/ЄС.

Поняття даних досліджень включає в себе інформацію в цифровій формі, за винятком наукових публікацій, яка збирається або створюється під час науково-дослідної діяльності та використовується як докази у процесі дослідження або загальноприйнята в науковому співтоваристві як необхідна для підтвердження результатів та висновків дослідження.

Такі дані досліджень мають оприлюднюватися відповідно до принципу відкритості за замовчанням та з безкоштовним доступом

Дані досліджень не належать до сфери дії ЗУ про доступ.

Сфера дії в ЄС ширша відповідно до нової Директиви 2019/1024/ЄС.

Рекомендуємо поширити сферу дії ЗУ про доступ до даних досліджень.

Обмеження доступу до інформації

Відсутній вичерпний перелік критеріїв для обмеження доступу до інформації. Обмеження доступу до інформації встановлюється на національному рівні.

На рівні закону визначено вичерпні види інформації з обмеженим доступом.

Навіть якщо інформація належить до одного з таких видів, доступ до неї обмежується винятково за умови виконання додаткових умов (трискладовий тест).

В Україні можливість обмеження доступу до інформації є значно ускладненою та зафіксованою на рівні закону.

Виключена з-під дії законодавства про доступ інформація

Сфера дії не поширюється на інформацію, надання якої виходить за межі сфери публічних завдань органів державного сектору.

Сфера дії поширюється на будь-яку інформацію, що перебуває у володінні суб'єктів владних повноважень.

Сфера дії в Україні ширша.

Інформація, правами інтелектуальної власності на яку володіють треті особи.

Пряма аналогічна норма відсутня. При цьому інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, є конфіденційною та має обмежений доступ. Крім того, діє виняткове право автора на дозвіл чи заборону використання твору іншими особами.

За своєю суттю регулювання майже аналогічне, водночас для цілкового узгодження можливе внесення змін стосовно інтелектуальної власності до ЗУ про доступ.

Спосіб надання інформації

Не врегульовано імперативно спосіб надання всіх типів інформації.

Уся інформація може надаватися на запит.

Визначено три обов'язкові форми надання інформації у формі відкритих даних:

- на запит,
- на єдиному державному вебпорталі відкритих даних;
- на вебсайтах розпорядників.

В Україні більш сприятливе законодавство для отримання інформації у формі відкритих даних – дані обов'язково оприлюднюються онлайн, а не тільки надаються на запит.

Відповідно до Директиви 2003/98/ЄС та Директиви 2019/1024/ЄС оприлюднення даних на вебсайтах не є обов'язковим (окрім винятків).

Директива 2019/1024/ЄС передбачає обов'язковий доступ через API (інтерфейс прикладного програмування) до:

1. Динамічних даних органів публічного сектору.
2. Наборів даних високої цінності.

ЗУ про доступ не передбачає вимог щодо надання обов'язкового доступу через API (інтерфейс прикладного програмування). Водночас Постанова №835 передбачає можливість надання доступу через API (інтерфейс прикладного програмування).

Рекомендуємо імплементувати норми щодо надання доступу через API до наборів даних високої цінності та динамічних даних (Директива 2019/1024/ЄС).

Опис відкритих даних

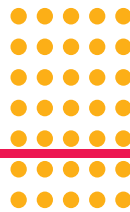
Поняття «машинозчитуваний формат» передбачає здатність комп'ютерних програм легко «розпізнавати й отримувати конкретні дані, включаючи окремі факти та їх внутрішню структуру».

Поняття «машиночитаний формат» не містить такої характеристики, як розпізнавання окремих фактів та їх внутрішньої структури.

Відмінність не призводить до неузгодженостей. Для цілкового узгодження понять можливе внесення змін до Постанови №835.

Визначене поняття «формальний відкритий стандарт».

Відсутнє поняття «формальний відкритий стандарт».

Для цілковитого узгодження можливе внесення змін до Постанови №835.

Набори даних високої цінності

Директива 2019/1024/ЄС: 1) запровадила поняття наборів даних високої цінності, вторинне використання яких пов'язане з важливими вигодами для суспільства;

2) визначила перелік наборів даних високої цінності (геопросторові дані, спостереження землі та навколишнього середовища, метеорологічні, статистика, компанії та володіння компаніями, транспортні дані);

3) визначила, що Європейська Комісія затверджує перелік наборів даних високої цінності, що мають надаватися безкоштовно у машиночитаному форматі через API (інтерфейс прикладного програмування).

Поняття наборів даних високої цінності та відповідні вимоги щодо них відсутні у ЗУ про доступ.

Рекомендуємо імплементувати норми Директиви 2019/1024/ЄС щодо надання безкоштовного доступу через API до наборів даних високої цінності.

Динамічні дані

Відповідно до Директиви 2003/98/ЄС, органи публічного сектору повинні надавати доступ до інформації протягом такого строку, що дозволяє повною мірою використати їх економічний потенціал. Це особливо важливо для динамічних даних (приміром, дані про трафік), економічна вартість яких залежить від можливості негайного використання інформації та від регулярних оновлень.

Директива 2019/1024/ЄС визначила:

- 1) поняття динамічних даних: інформація в цифровій формі, що підлягає частому оновленню в режимі реального часу, зокрема, через її мінливість або швидке застарівання; дані, що генеруються датчиками, зазвичай вважаються динамічними даними;
- 2) обов'язок органів публічного сектору надавати динамічні дані для вторинного використання відразу після збору через відповідні API (інтерфейс прикладного програмування).

Постанова №835 передбачає можливість надання доступу до даних за допомогою інтерфейсу прикладного програмування, що має забезпечувати цілодобову достовірність даних на момент запиту.

Однак відповідне положення про динамічні дані та їх обов'язкове надання для повного використання економічного потенціалу відсутнє.

З метою розкриття економічного потенціалу динамічних даних **рекомендуємо доповнити законодавство України положенням про динамічні дані**, що відповідає Директиві 2019/1024/ЄС

? Строк розгляду запиту

Строки встановлюються національним законодавством.

Базовий строк оброблення запиту – 20 р. дн.. Продовження строку – додаткові 20 р. дн..

Базовий строк оброблення запиту – 5 р. дн.. Продовження строку – до 20 р. дн..

В Україні строки оброблення запитів менші, ніж визначено Директивою 2003/98/ЄС та Директивою 2019/1024/ЄС.

? Плата за надання інформації

Відповідно до Директиви 2003/98/ЄС, інформація може надаватись на платній основі. Плата не має перевищувати максимальної собівартості відтворення, надання і розповсюдження.

При цьому Директива 2019/1024/ЄС:

1. змінює підхід в бік безкоштовності надання інформації (але визначає певні винятки із загального принципу безкоштовності);

Інформація у формі відкритих даних надається безкоштовно.

(Плата за копіювання та друк не стосується відкритих даних, оскільки вони надаються в електронній формі).

При цьому є випадки, коли відповідно до законів доступ до інформації через API надається на платній основі (приміром, п. 7 ч. 2 ст. 11 ЗУ “Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань”).

2. визначає безкоштовне надання доступу до наборів даних високої цінності через API (інтерфейс прикладного програмування).

Безоплатне надання інформації у формі відкритих даних в Україні більш сприятливе для розвитку цієї сфери, аніж в ЄС.

Умови використання інформації

Відкритий формат не передбачає обмежень для подальшого використання інформації.

Відкритий формат не передбачає обмежень для подальшого використання інформації.

В Україні діє аналогічно до ЄС норма, що є сприятливою для розвитку сфери.

Відмова в наданні інформації

Будь-яке рішення щодо надання інформації має містити інформацію про порядок його оскарження.

Порядок оскарження має міститися лише у відмові в наданні інформації.

Для гармонізації українського законодавства з вимогами Директиви 2019/1024/ЄС рекомендуємо додати до ЗУ про доступ норму про необхідність зазначення порядку оскарження будь-якого рішення щодо надання публічної інформації.

Відповідне положення відсутнє.

Розпорядник інформації, який не володіє запитуваною інформацією, але якому за статусом або характером діяльності відомо або має бути відомо, хто нею володіє, зобов'язаний спрямувати цей запит належному розпоряднику з одночасним повідомленням про це запитувача.

В Україні більш сприятлива для запитувачів інформації вимога

Недискримінація та добросовісна конкуренція

Будь-які умови подальшого використання інформації мають бути недискримінаційними для порівнянних категорій.

Використання інформації є відкритим для всіх потенційних учасників ринку, навіть якщо один або більше з них уже використовують продукти з доданою вартістю на основі цієї інформації. Договори або інші угоди між органами публічного сектору, яким належить інформація, і третіми особами не мають надавати ексклюзивних прав.

Наразі ЗУ про доступ визначає, що інформація у формі відкритих даних надається безкоштовно та без обмежень.

Водночас інші закони можуть передбачати оплатний характер та спеціальні умови надання окремої інформації, що підпадає під визначення публічної.

Однак відповідні застереження про недискримінацію та добросовісну конкуренцію відсутні.

Для гармонізації українського законодавства з вимогами Директиви 2019/1024/ЄС **рекомендуємо додати до ЗУ про доступ норми щодо недискримінації та добросовісної конкуренції.**

Рекомендації ЄС щодо виконання Директиви 2003/98/ЄС

Пріоритетні категорії даних:

- Геопросторові дані
- Спостереження землі та навколишнього середовища
- Транспортні дані
- Статистика
- Компанії (реєстри компаній та підприємств)

Відсутня пріоритизація.

Для врахування практик ЄС **пріоритизацію наборів даних варто враховувати при забезпеченні доступу до інформації за допомогою інтерфейсу прикладного програмування.**

Рекомендації щодо наборів даних:

- оприлюднювати онлайн в їх оригінальній, незміненій формі для забезпечення своєчасного випуску;
- оприлюднювати та оновлювати на найглибшому рівні деталізації для забезпечення повноти;
- доступні як у вигляді дамів даних (масивні вихідні дані), так і через інтерфейси прикладного програмування (API) для полегшення автоматичного оброблення;
- регулярні відгуки від користувачів (публічні консультації, вікно коментарів, блоги, автоматизована звітність тощо) для підтримання якості з часом і сприяння залучення громадськості.

Прямий аналог відповідних рекомендацій відсутній.

Українські норми щодо відкритих даних загалом відповідають рекомендаціям ЄС.

Рекомендації ЄС варто враховувати при перегляді та аналізі практики реалізації законодавства про відкриті дані. Зокрема, в частині забезпечення своєчасного випуску, забезпечення повноти наборів, доступу за допомогою інтерфейсу прикладного програмування, а також – роботи з відгуками користувачів

ЗУ про доступ за винятком окремих (не ключових) питань відповідає Директиві 2003/98/ЄС та Директиві 2019/1024/ЄС.

ЗУ про доступ встановлює більш сприятливе регулювання доступу до відкритих даних, ніж це передбачено Директивою 2003/98/ЄС, а також Директивою 2019/1024/ЄС – за винятком таких сфер, як динамічні дані, набори даних високої цінності.

Основні переваги законодавства України стосуються:

- надання усієї публічної інформації у формі відкритих даних за замовчанням (open by default);
- ширшого обсягу інформації, до якої надається доступ;
- ширшого кола суб'єктів, на яких поширюються вимоги щодо відкритих даних;
- безоплатності доступу до відкритих даних;
- коротших строків розгляду заявок;
- надання доступу до інформації з обмеженим доступом, якщо суспільний інтерес в її отриманні переважає шкоду від її розкриття.

При цьому, беручи до уваги останні напрацювання ЄС, що зафіксовані у Директиві 2019/1024/ЄС, рекомендуємо внести нижчевикладені зміни до українського законодавства про відкриті дані.

Пропозиції щодо змін до ЗУ про доступ

Предмет	Пропозиція
Базовий принцип	Прямо визначити принцип відкритості за дизайном та за замовчанням (“open by design and by default”).
Розпорядники інформації	<p>Включити до розпорядників публічні підприємства, що:</p> <ul style="list-style-type: none">• працюють у сферах, що описані в Директиві 2014/25/ЄС (газ і тепло, електропостачання, порти та аеропорти, поштові послуги, видобуток нафти і газу та розвідка або видобуток вугілля або інших твердих палив);• виступають як провайдери громадських послуг відповідно до статті 2 Регламенту ЄС № 1370/2007 (послуги громадського пасажирського транспорту залізничним та автомобільним транспортом);• виступають як авіаперевізники, виконуючи зобов'язання щодо громадських послуг відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1008/2008;• виступають як судновласники Співтовариства, виконуючи зобов'язання щодо громадських послуг відповідно до статті 4 Регламенту (ЄС) № 3577/92.

Недискримінація та добросовісна конкуренція

Передбачити, що договори або інші угоди між органами публічного сектору, яким належить інформація, і третіми особами не мають надавати ексклюзивних прав.

Передбачити, що домовленості між власниками даних та вторинними користувачами, які не надають ексклюзивних прав, але які можуть обґрунтовано очікувано обмежити доступність документів для вторинного використання, мають підлягати додатковій громадській перевірці (шляхом попереднього опублікування).

Передбачити, що договори, які можуть імовірно призводити до надання інформації, що є ресурсом держави чи місцевим ресурсом, мають перевірятися у порядку *ex ante* (попереднє оцінювання) відповідно до норм про державну допомогу.

Публічна інформація

Включити до публічної інформації комп'ютерні програми (щодо яких відсутні обмеження у площині прав інтелектуальної власності). Зазначені зміни мають розроблятися з урахуванням пріоритетності дотримання прав інтелектуальної власності та інтересів національної безпеки.

Включити до публічної інформації дані досліджень, що фінансуються державою.

Можливість оскарження відповіді на запит на інформацію

Передбачити, що у будь-якій відповіді на запит на інформацію має бути зазначений порядок її оскарження.

Пропозиції щодо змін до Постанови №835

Строк надання інформації Передбачити, що періодичність оновлення переліків наборів даних у формі відкритих даних має дозволяти повною мірою використати їх економічний потенціал.

Тематичні категорії наборів даних високої цінності Визначити тематичні категорії наборів даних високої цінності, а також перелік власне наборів даних, що належать до таких категорій.

Передбачити надання доступу до таких наборів даних за допомогою інтерфейсу прикладного програмування, а також (за доцільності) можливості їх пакетного завантаження.

Передбачити проведення періодичного аналізу та громадських консультацій щодо доступності таких наборів даних, а також відповідності рекомендаціям ЄС.

Динамічні дані Визначити поняття динамічних даних та перелік наборів даних, що є динамічними.

Передбачити надання доступу до динамічних даних відразу після збору через інтерфейси прикладного програмування і, де це доречно, як масове завантаження.

Термінологія Гармонізувати визначення «машиночитаного формату» з текстом Директиви 2003/98/ЄС шляхом викладення у такій редакції: «означає формат файлу, структурований так, щоб комп'ютерні програми могли легко ідентифікувати, розпізнавати й отримувати конкретні дані, включаючи окремі факти та їхню внутрішню структуру».

Запровадити поняття «формальний відкритий стандарт», що означає – викладений у письмовій формі стандарт, що детально визначає вимоги щодо забезпечення програмної сумісності.

Проєкт USAID/UK aid «Прозорість та підзвітність у державному управлінні та послугах/TAPAS» підтримує Уряд України у реалізації видимих та успішних реформ у державному управлінні та послугах із метою значного зменшення та викорінення корупції. Проєкт сприяє реформам електронного урядування у межах трьох компонентів: забезпечення широкомасштабного використання електронних публічних закупівель; підтримка ефективних програм відкритих даних по всій Україні та створення дієвих електронних сервісів для боротьби з корупцією. Проєкт фінансується Урядом США через Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) та Урядом Великої Британії через UK aid і виконується Фондом Євразія у партнерстві з урядовими та неурядовими організаціями.

Тривалість проєкту – 5 років (серпень 2016 – липень 2021).

Основні очікування

Широкомасштабне використання електронної системи

закупівель: електронні закупівлі як стандартний підхід до більшості публічних закупівель в Україні, у тому числі й у сфері охорони здоров'я.

Ефективна програма відкритих даних: регулярні публікації даних усіма центральними міністерствами та принаймні 35 муніципалітетами з населенням більше 100 000 жителів, а також створення Мережі лідерів відкритих даних по всій Україні та спільноти новаторів і нового покоління фахівців, у тому числі шляхом проведення серії семінарів і практичних консультацій та щорічного конкурсу Open Data Challenge.

Розвиток електронних сервісів: трансформація 29 пріоритетних державних послуг в електронний формат завдяки інтеграції 28 державних реєстрів у Національну інфраструктуру інтероперабельності, надання експертної допомоги власникам реєстрів із розроблення інтерфейсів доступу (API) та створення законодавства щодо управління системою державних інформаційних ресурсів.

Наші контакти:

<http://tapas.org.ua/>

<https://www.facebook.com/TAPASproject/>

https://twitter.com/project_TAPAS

<https://www.youtube.com/channel/UCtAnW1cXA6wXaSdHZfB4Uiw>

Додаток. Порівняльний аналіз відповідності законодавства України і Директиви 2003/98/ЄС (постатейний)

	Директива 2003/98/ЄС	ЗУ про доступ, підзаконні акти та інше	Коментарі щодо відповідності українського законодавства
1.	ГЛАВА I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ		
2.	Стаття 1 Предмет і сфера застосування		
3.	1. Ця Директива запроваджує мінімальний набір правил, що регулюють вторинне використання, та практичні засоби сприяння вторинному використанню наявних документів, що належать органам публічного сектору держав-членів.	Преамбула ЗУ про доступ визначає порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що перебуває у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес.	Відповідає. Сфера дії ЗУ про доступ дещо ширша, що не суперечить Директиві, яка визначає мінімальний набір правил.
4.	2. Ця Директива не поширюється на:		
5.		ЗУ про доступ не поширюється на відносини щодо отримання інформації суб'єктами владних повноважень при здійсненні ними своїх функцій, а також на відносини у сфері звернень громадян, які регулюються спеціальним законом (ч. 2 ст. 2).	Відповідає.
6.	(а) документи, надання яких є діяльністю, що виходить за межі публічних функцій відповідних органів публічного сектору, що їх визначено законом або іншими зобов'язальними правилами у державах-членах, або, за відсутності таких правил, згідно із загальноприйнятною адміністративною практикою у відповідній державі-члені, за умови, що сфера публічних функцій є прозорою і підлягає перевірці;	Розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту у випадку, якщо він не володіє і не зобов'язаний відповідно до його компетенції володіти інформацією, щодо якої зроблено запит (п. 1. ч. 2. ст. 22 ЗУ про доступ). Тобто має надаватись вся інформація, якою володіє суб'єкт, в т. ч. – якщо вона за межами його публічних функцій.	Відповідає.
7.	(б) документи, на які треті особи володіють правами інтелектуальної власності;	ЗУ «Про авторське право та суміжні права» (ч. 1 ст. 15) передбачає виняткове право автора на дозвіл або заборону використання твору іншими особами.	Відповідає.

8.	<p>(с) документи, доступ до яких заборонено внаслідок чинних у державах-членах режимів доступу, в тому числі з причин:</p> <ul style="list-style-type: none"> — охорони національної безпеки (тобто державної безпеки), оборони або громадської безпеки, — статистичної конфіденційності, — комерційної конфіденційності (причому, комерційної, професійної або фірмової таємниці); 	<p>Розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту у випадку, якщо інформація, що запитується, — з обмеженим доступом: конфіденційна, таємна, службова (п. 2. ч. 2. ст. 22 ЗУ про доступ).</p> <p>Обмеження доступу до інформації здійснюється за таких умов:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) винятково в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя; 2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам; 3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні (ч. 2 ст. 6 ЗУ про доступ). <p>У Постанові Пленуму ВАСУ № 10 від 29.09.16 зазначено, що при вирішенні питання про доступ до публічної інформації з обмеженим доступом розпорядник повинен застосовувати «трискладовий тест»:</p> <ul style="list-style-type: none"> - встановити відповідність обмеження доступу до запитуваної інформації одному із захищених інтересів (за відмови зазначити, якому з перелічених у п. 1 ч. 2 ст. 6 ЗУ про доступ інтересів відповідає обмеження та чому); - встановити можливість завдання істотної шкоди цим інтересам (за відмови зазначити, у чому конкретно полягає шкода, яким є причинно-наслідковий зв'язок між наданням доступу та можливим настанням шкоди, чому ця шкода є істотною, яка ймовірність її настання внаслідок надання доступу до інформації); - порівняти потенційну шкоду з правом громадськості знати цю інформацію в інтересах національної безпеки, економічного добробуту чи прав людини. <p>Якщо ця шкода не переважає суспільного інтересу, то службова, конфіденційна чи таємна інформація може бути розголошена, і доступ до неї не може бути обмежений (за відмови зазначити, чому шкода переважає суспільний інтерес).</p>	Відповідає.
----	---	--	-------------

		Відсутність висновку розпорядника інформації щодо наявності хоча б однієї зі згаданих трьох підстав «трискладового тесту» означає, що законних підстав для обмеження доступу до інформації немає, а відмова у доступі до публічної інформації є необґрунтованою.	
9.	(са) документи, доступ до яких обмежено внаслідок чинних у державах-членах режимів доступу, у тому числі у випадках, коли громадяни або компанії повинні довести наявність у них особливого інтересу, щоб отримати доступ до документів;	Закон передбачає можливість доступу до публічної інформації з обмеженим доступом у разі її невідповідності критеріям, наведеним в ч. 2 ст. 6 ЗУ про доступ, в тому числі – коли суспільний інтерес переважає шкоду від оприлюднення. ЗУ про доступ покладає обов'язок доведення на розпорядника інформації.	Відповідає.
10.	(сб) частини документів, що містять лише логотипи, герби та емблеми;	Така підстава для відмови у доступі до інформації відсутня.	Не суперечить.
11.	(сс) документи, доступ до яких заборонено або обмежено внаслідок режимів доступу з причин охорони персональних даних, та частини документів, доступ до яких можливий внаслідок таких режимів, що містять персональні дані, вторинне використання яких визначено законом як таке, що суперечить законодавству про охорону фізичних осіб щодо оброблення персональних даних;	Відповідно до п. 1 ч. 2 ЗУ про доступ захист прав інших людей є підставою для обмеження доступу до інформації, це стосується і прав, встановлених ЗУ «Про захист персональних даних». Публічна інформація, що містить персональні дані, оприлюднюється і надається у формі відкритих даних у разі дотримання однієї з таких умов: персональні дані знеособлені та захищені відповідно до ЗУ "Про захист персональних даних"; фізичні особи надали свою згоду на їх поширення відповідно до ЗУ "Про захист персональних даних"; надання чи оприлюднення такої інформації передбачено законом; обмеження доступу до інформації заборонено законом (ч. 3 ст. 10-1 ЗУ про доступ).	Відповідає.
12.	(д) документи, що належать публічним телерадіоковним компаніям та їхнім дочірнім компаніям, а також іншим органам або їхнім дочірнім структурам і призначені для здійснення функцій публічного телерадіоковлення;	У ЗУ про доступ вимога відсутня. Водночас Закон поширюється на зазначених розпорядників лише в частині надання на запит інформації, що становить суспільний інтерес.	Не суперечить. Директива визначає мінімальний набір правил.

13.	(e) документи, що належать освітнім та науково-дослідницьким установам, у тому числі організаціям, створеним для передання результатів досліджень, школам та університетам, за винятком університетських бібліотек;	-//	-// -
14.	(f) документи, що належать установам культури, крім бібліотек, музеїв та архівів.	-//	-// -
15.	3. Ця Директива розроблена на основі чинних у державах-членах режимів доступу і не обмежує їх.	ЗУ про доступ розроблений на основі наявних в українському законодавстві режимів доступу до інформації.	Відповідає.
16.	4. Ця Директива не змінює та жодним чином не знижує рівня охорони фізичних осіб щодо оброблення персональних даних згідно з положеннями Союзу та національного законодавства і, зокрема, не змінює передбачених Директивою 95/46/ЄС зобов'язань та прав.	Ст. 10 ЗУ про доступ передбачає право особи знати у період збирання інформації, але до початку її використання, які відомості про неї та з якою метою збираються. Формулювання можна було б уточнити з урахуванням ст. 6, 7 GDPR стосовно того, що згода особи на оброблення її даних надається до початку їх збирання.	Відповідає.
17.	5. Встановлені цією Директивою зобов'язання діють лише тією мірою, якою вони відповідають положенням міжнародних договорів про охорону прав інтелектуальної власності, зокрема – Бернської конвенції та Угоди ТРІПС.	Питання щодо охорони інтелектуальної власності в ЗУ про доступ відображені не повною мірою. Відповідно до ЗУ «Про авторське право та суміжні права» (ч. 1 ст. 15), до майнових прав автора (чи іншої особи, яка має авторське право) належать виняткове право на дозвіл або заборону використання твору іншими особами.	Відповідає. Доцільно передбачити в ЗУ про доступ норми і відповідно до підпункту b ч. 2 ст. 1, абзацу 2 ч. 3 ст. 4 Директиви.
18.	Стаття 2 Терміни та означення Для цілей цієї Директиви застосовуються такі терміни та означення:		

19.	<p>1. «Орган публічного сектору» означає державу, регіональні або місцеві органи, органи публічного права та асоціації, створені одним чи кількома такими органами або одним чи кількома такими органами публічного права.</p> <p>2. «Орган публічного права» означає будь-який орган, що:</p> <p>(а) створений зі спеціальною метою задоволення потреб, що становлять загальний інтерес і не мають промислового або комерційного характеру;</p> <p>(б) має статус юридичної особи; (с) отримує фінансування переважно від держави, регіональних чи місцевих органів влади або інших органів публічного права; або що управління ним контролюється такими органами; або має адміністративні, керівні або наглядові органи, більше половини членів яких призначаються державою, регіональними чи місцевими органами або іншими органами публічного права.</p>	<p>Відповідно до ст. 13 Закону розпорядниками інформації є:</p> <p>суб'єкти владних повноважень – органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, органи влади АР Крим, інші суб'єкти, що здійснюють владні управлінські функції відповідно до законодавства та рішення яких є обов'язковими для виконання;</p> <p>- юридичні особи, що фінансуються з державного, місцевих бюджетів, бюджету АР Крим, – стосовно інформації щодо виконання бюджетних коштів;</p> <p>- особи, що виконують делеговані повноваження суб'єктів владних повноважень, включаючи надання освітніх, оздоровчих, соціальних або інших державних послуг, – стосовно інформації, пов'язаної з виконанням їхніх обов'язків.</p> <p>ЗУ про доступ не містить визначення та критеріїв віднесення суб'єктів до органів публічного права.</p>	<p>Відповідає.</p> <p>Можливе додаткове визначення органів публічного права для цілей ЗУ про доступ.</p>
20.		<p>Суб'єкти господарювання, які посідають домінуюче становище на ринку або наділені спеціальними чи винятковими правами, або є природними монополіями, – стосовно інформації щодо умов постачання товарів, послуг та цін на них.</p>	<p>Не суперечить.</p>
21.		<p>Суб'єкти господарювання, які володіють інформацією (в частині цієї інформації) про:</p> <p>стан довкілля;</p> <p>якість харчових продуктів і предметів побуту;</p> <p>аварії, катастрофи, небезпечні природні явища та інші надзвичайні події, що сталися або можуть статися і загрожують здоров'ю та безпеці громадян;</p> <p>іншою інформацією, що становить суспільний інтерес (суспільно необхідною інформацією).</p>	<p>Не суперечить.</p>

22.	<p>3. «Документ» означає:</p> <p>(а) будь-який контент незалежно від його носія (написаний на папері або такий, що зберігається в електронній формі або як звуковий, візуальний чи аудіовізуальний запис);</p> <p>(б) будь-яку частину такого контенту;</p>	<p>Публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка перебуває у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом. (ч. 1. ст. 1 ЗУ про доступ).</p>	Відповідає.
23.	<p>4. «Вторинне використання» означає використання фізичними або юридичними особами документів, що належать органам публічного сектору, для комерційних або некомерційних цілей, що відрізняються від початкової мети у межах публічної функції, з якою ці документи були створені.</p> <p>Обмін документами між органами публічного сектору винятково для здійснення їх публічних функцій не становить вторинного використання;</p>	<p>ЗУ про доступ не містить поняття «вторинного використання», а регулює «доступ». За суттю, функція держави із забезпечення вторинного використання зводиться до надання доступу до публічної інформації.</p>	Відповідає.
24.	<p>5. «Персональні дані» – означає дані, визначені у статті 2 (а) Директиви 95/46/ЄС.</p>	<p>У ЗУ про доступ вживається термін «персональні дані» з посиланням на ЗУ "Про захист персональних даних", визначення в якому відповідає зазначеній директиві.</p>	<p>Відповідає. ЗУ "Про захист персональних даних", в т. ч. визначення «персональні дані» потребує узгодження з GDPR, що заміняє Директиву 95/46/ЄС.</p>
25.	<p>6. «Машинозчитуваний формат» означає формат файлу, структурований так, щоб комп'ютерні програми могли легко ідентифікувати, розпізнавати й отримувати конкретні дані, включаючи окремі факти та їхню внутрішню структуру;</p>	<p>ЗУ про доступ передбачає формат відкритих даних – що дозволяє автоматизоване оброблення публічної інформації електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання (ч. 1 ст. 10-1).</p> <p>Вимоги до формату і структури даних встановлює КМУ (ч. 4 ст. 10-1).</p> <p>Постанова КМУ № 835: машиночитаний формат – формат даних, структурований таким чином, що дає змогу інформаційним системам ідентифікувати, розпізнавати, перетворювати та отримувати конкретні дані без участі людини.</p>	<p>Частково відповідає. Вимог щодо ідентифікації, розпізнання й можливості отримувати дані про окремі факти та їх структуру відсутні.</p>

26.	7. «Відкритий формат» означає формат файлу, що є незалежним від використовуваної платформи і загальнодоступним без жодних обмежень, що перешкоджають вторинному використанню документів;	Постанова КМУ № 835: відкритий формат – формат даних, незалежний від платформи та доступний без обмежень, які перешкоджають його вторинному використанню.	Відповідає.
27.	8. «Формальний відкритий стандарт» означає викладений у письмовій формі стандарт, що детально визначає вимоги щодо забезпечення програмної сумісності;	В ЗУ про доступ та Постанові КМУ № 835 визначення відсутне.	Не відповідає.
28.	9. «Університет» означає будь-який орган публічного сектору, що надає вищу освіту на основі повної загальної середньої освіти з можливістю здобуття академічних ступенів.	Поняття “університет” визначено ЗУ “Про вищу освіту”.	Відповідає.
29.	Стаття 3 Загальний принцип		
30.	1. З урахуванням параграфу 2, держави-члени повинні забезпечити умови, за яких документи, на які поширюється ця Директива відповідно до статті 1, могли бути використані вторинно для комерційних або некомерційних цілей згідно з викладеними у главах III і IV умовами.	Публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом. (ч. 2 ст. 1 ЗУ про доступ). Стаття 10-1 ЗУ про доступ передбачає вільне використання та поширення відкритих даних будь-якою особою, що включає право вільно копіювати, публікувати, поширювати, використовувати, у тому числі в комерційних цілях, у поєднанні з іншою інформацією або шляхом включення до складу власного продукту.	Відповідає.
32.	2. Стосовно документів, що на них бібліотеки, включаючи університетські бібліотеки, музеї та архіви володіють правами інтелектуальної власності, держави-члени повинні забезпечити у разі дозволу вторинного використання таких документів існування можливості вторинного використання цих документів для комерційних або некомерційних цілей згідно з викладеними у главах III і IV умовами.	Вимога відсутня. ЗУ про доступ не врегульовує питань доступу до публічної інформації, що є інтелектуальною власністю, в т. ч. – бібліотек, університетів, архівів.	Не відповідає.

33.	ГЛАВА II ЗАПИТИ НА ВТОРИННЕ ВИКОРИСТАННЯ		
34.	Стаття 4 Вимоги щодо оброблення запитів на вторинне використання		
35.	1. Органи публічного сектору повинні, якщо можливо і доцільно, за допомогою електронних засобів обробляти запити на вторинне використання і надавати замовнику доступ до документа для вторинного використання або, якщо необхідна ліцензія, видати ліцензію замовнику протягом прийняттого терміну, що відповідає строкам, встановленим для оброблення запитів на доступ до документів.	ЗУ про доступ передбачає: - обов'язок розпорядників надавати та оприлюднювати достовірну, точну та повну інформацію (ст. 14); - надання публічної інформації у формі відкритих даних, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї (ст. 10-1); - можливість подання запиту в електронній формі (ст. 19). Відповідно до ст. 5 Закону доступ до інформації забезпечується шляхом: - систематичного та оперативного оприлюднення інформації: в офіційних друкованих виданнях; на офіційних вебсайтах; на єдиному державному вебпорталі відкритих даних; на інформаційних стендах; будь-яким іншим способом; - надання інформації за запитом на інформацію.	Відповідає.
36.	2. Якщо не передбачено строків або інших правил, що регулюють вчасне надання документів, органи публічного сектору повинні обробити запит і надати документи замовнику для вторинного використання або, якщо необхідна ліцензія, видати ліцензію замовнику протягом строку, що не перевищує 20 робочих днів після отримання запиту. Цей строк може бути продовжений ще на 20 робочих днів у разі великих або складних запитів. У таких випадках протягом трьох тижнів після отримання першого запиту замовник має бути повідомлений про те, що для оброблення його запиту необхідно більше часу.	Ст. 20 ЗУ про доступ передбачає строк для відповіді від дня отримання запиту; - не пізніше 5 робочих днів - не пізніше 48 годин для запитів на інформацію, необхідну для захисту життя чи свободи особи, щодо стану довкілля, якості харчових продуктів і предметів побуту, аварій, катастроф, небезпечних природних явищ та інших надзвичайних подій, що сталися або можуть статись і загрожують безпеці громадян; - до 20 робочих днів у разі великого обсягу інформації або необхідності пошуку інформації серед значної кількості даних.	Відповідає.

37.	<p>3. У разі негативної відповіді органи публічного сектору повинні повідомити замовника про підстави відмови, передбачені відповідними положеннями чинного у такій державі-члені режиму доступу або положеннями національних нормативно-правових актів, ухвалених відповідно до цієї Директиви, зокрема – пунктів із (а) до (сс) статті 1(2) або статті 3.</p> <p>Якщо негативне рішення ґрунтується на статті 1(2)(b), орган публічного сектору повинен зазначити фізичну або юридичну особу, яка є правовласником, якщо така особа відома, або ліцензіара, від якого орган публічного сектору отримав відповідний матеріал. Бібліотеки, включаючи університетські бібліотеки, музеї та архіви не зобов'язані зазначати такі відомості.</p>	<p>Відповідно до ч. 4 ст. 22 ЗУ про доступ у відмові в задоволенні запиту на інформацію має бути зазначено мотивовану підставу відмови.</p> <p>ЗУ про доступ не врегулює питань доступу до публічної інформації, що є інтелектуальною власністю, в т. ч. не передбачає зазначення у відмові особи правовласника запитуваної інформації.</p>	<p>Відповідає.</p> <p>Не відповідає.</p>
38.	<p>4. Будь-яке рішення про вторинне використання має містити інформацію про засоби правового захисту на випадок, якщо замовник захоче оскаржити це рішення. Засоби правового захисту мають включати в себе можливість перевірки незалежним компетентним контрольним органом, приміром – національним антимонопольним органом, національним органом з питань доступу до документів або національним судовим органом, рішення якого є зобов'язальним для відповідного органу публічного сектору.</p>	<p>Ст. 22 ЗУ про доступ передбачає наявність інформації про порядок оскарження лише у разі відмови чи відтермінування в наданні інформації.</p> <p>Відповідно до ч. 1 ст. 23 ЗУ про доступ рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені до керівника розпорядника, вищого органу або суду.</p>	<p>Частково відповідає.</p> <p>Відповідає.</p>
39.	<p>5. Зазначені у статті 1(2)(d), (e) та (f) органи публічного сектору не зобов'язані дотримуватись вимог цієї статті.</p>	<p>ЗУ про доступ не встановлює винятків із правил щодо порядку відмови в доступі до публічної інформації для публічних телерадіокомпаній, освітніх та науково-дослідних установ, установ культури. Такі суб'єкти підпадають під дію ЗУ про доступ лише в частині суспільно значущої інформації.</p>	<p>Не відповідає.</p>
40.	<p>ГЛАВА III УМОВИ ВТОРИННОГО ВИКОРИСТАННЯ</p>		
41.	<p>Стаття 5 Доступні формати</p>		

42.	<p>1. Органи публічного сектору повинні надавати доступ до своїх документів у будь-якому наявному форматі або будь-якою мовою та, якщо це можливо і доцільно, у відкритому і машинозчитуваному форматі разом із їхніми метаданими. І формат, і метадані, наскільки можливо, мають відповідати формальним відкритим стандартам.</p>	<p>Відповідно ЗУ про доступ (ч. 4 ст. 10, ст. 15), суб'єкти владних повноважень зобов'язані оприлюднювати публічну інформацію.</p> <p><u>Перелік наборів даних</u>, що підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, вимоги до формату і структури таких наборів даних, періодичність їх оновлення визначаються КМУ (постанова № 835).</p> <p>ЗУ про доступ, на відміну від Директиви, передбачає обов'язкове надання публічної інформації у форматі відкритих даних, розмежовуючи випадки її надання шляхом оприлюднення і на запит.</p> <p>ЗУ про доступ (ст. 5 та 10-1) зобов'язує розпорядників такої інформації :</p> <ul style="list-style-type: none"> - надавати відкриті дані на запит (стосується всієї публічної інформації); - оприлюднювати і регулярно оновлювати відкриті дані на своїх вебсайтах; - оприлюднювати і регулярно оновлювати відкриті дані на єдиному державному вебпорталі. <p>Два останні способи обов'язкові для суб'єктів владних повноважень.</p> <p>Формат відкритих даних, згідно зі ст. 10-1 ЗУ про доступ, має дозволяти:</p> <ul style="list-style-type: none"> -автоматизоване оброблення електронними засобами; -вільний та безоплатний доступ; -подальше використання даних. 	Відповідає.
43.	<p>2. Параграф 1 не передбачає зобов'язання для органів публічного сектору створювати або адаптувати документи чи надавати витяги для дотримання зазначеного параграфа, якщо це вимагатиме непропорційних зусиль, що є більшими за просту операцію.</p>	<p>Не є інформаційним запитом звернення, для відповіді на яке необхідно створити інформацію, крім випадків, коли розпорядник інформації не володіє запитуваною інформацією, але зобов'язаний нею володіти (п. 1 ч. 1 ст. 22 ЗУ про доступ). Відсутнє положення щодо можливості отримання даних, створення яких передбачає не більш як просту операцію.</p> <p>Відповідно до Постанови Пленуму ВАСУ № 10 від 29.09.16, якщо запит стосується інформації, що міститься в кількох документах і може бути зібрана і надана без значних інтелектуальних зусиль (скажімо, без проведення додаткового змістовного аналізу), то така інформація відповідає критеріям "відображеності та задокументованості" і є публічною.</p>	<p>Частково відповідає.</p> <p>Правозастосувальна практика узгоджується з Директивою.</p>

44. 3. На підставі цієї Директиви органи публічного сектору не можуть бути зобов'язані продовжувати вироблення і зберігання документів певного виду для вторинного використання таких документів організацією приватного або публічного сектору.	Публічна інформація визначається як така, що була отримана або створена чи перебуває у володінні розпорядників публічної інформації (ч. 1. ст. 1). ЗУ про доступ не передбачає обов'язку створення чи зберігання документів понад встановлені терміни.	Відповідає.
45. Стаття 6 Принципи тарифікації		
46. 1. Якщо за вторинне використання документів стягується плата, така плата не має перевищувати максимальної собівартості їх відтворення, надання і розповсюдження.	Плата за доступ до відкритих даних не стягується (ст. 21).	Відповідає.
47. 2. Дія параграфа 1 не поширюється:		
48. (а) на органи публічного сектору, що зобов'язані отримувати дохід для покриття значної частини своїх витрат, пов'язаних із виконанням своїх публічних функцій;	ЗУ про доступ не встановлює винятків для окремих розпорядників щодо платності доступу до публічної інформації.	
49. (б) як виняток, на документи, щодо яких відповідний орган публічного сектору повинен отримувати достатній дохід для покриття значної частини витрат, пов'язаних із їх збиранням, виробленням, відтворенням та розповсюдженням. Такі вимоги мають бути визначені законом або іншими зобов'язальними правилами, чинними у державі-члені. За відсутності таких правил ці вимоги визначаються відповідно до звичайної адміністративної практики у державі-члені;	-/-	
50. (с) на бібліотеки, включаючи університетські бібліотеки, музеї та архіви.	-/-	

51.	3. У зазначених у пунктах (а) та (б) параграфу 2 випадках відповідні органи публічного сектору повинні розраховувати загальну суму плати відповідно до встановлених державами-членами об'єктивних, прозорих і таких, що можуть бути перевірені, критеріїв. Сукупний дохід цих органів від надання документів і дозволів на вторинне використання за відповідний звітний період не має перевищувати витрат на збирання, вироблення, відтворення і розповсюдження разом із розумним доходом від інвестицій.	-//-	
	Плата має розраховуватися згідно з принципами бухгалтерського обліку, застосовними до відповідних органів публічного сектору.		
55.	4. Якщо плата стягується органами публічного сектору, зазначеними у пункті (с) параграфу 2, сукупний дохід від надання документів і дозволів на вторинне використання за відповідний звітний період не має перевищувати витрат на збирання, вироблення, відтворення і розповсюдження разом із розумним доходом від інвестицій. Плата має розраховуватися згідно з принципами бухгалтерського обліку, застосовними до відповідних органів публічного сектору.	-//-	
52.	Стаття 7 Прозорість		
	1. У разі стандартної плати за вторинне використання документів, що належать органам публічного сектору, будь-які застосовні умови та фактична сума такої плати, включаючи основу розрахунку такої плати, мають бути заздалегідь визначені та опубліковані за допомогою електронних засобів, якщо це можливо і доцільно.	Плата за доступ до відкритих даних не стягується (ст. 21 ЗУ про доступ).	Відповідає.

53.	2. Якщо плата за вторинне використання відрізняється від зазначеної у параграфі 1 плати, відповідний орган публічного сектору повинен передусім вказати, які фактори враховані у розрахунку цієї плати. Відповідний орган публічного сектору також повинен на вимогу зазначити спосіб розрахунку такої плати стосовно окремого запиту на вторинне використання.	-/-	
54.	3. Вказані у пункті (b) статті 6(2) вимоги мають бути заздалегідь визначені. Вони мають бути опубліковані за допомогою електронних засобів, якщо це можливо і доцільно.	-/-	
55.	4. Органи публічного сектору повинні забезпечити умови, за яких особи, що подали запити на вторинне використання документів, мають бути поінформовані про наявні засоби правового захисту стосовно рішень або практик, що впливають на них.	Відповідно до ч. 4 ст. 22 ЗУ про доступ у відмові в задоволенні запиту на інформацію має бути зазначено порядок оскарження відмови.	Частково відповідає. Не передбачено зазначення інформації про засоби правового захисту у відповідях на запити, які не є відмовою.
56.	Стаття 8 Ліцензії		
57.	1. Органи публічного сектору можуть дозволити вторинне використання без жодних умов або встановити умови, за потреби – шляхом видачі ліцензії. Ці умови не мають необґрунтовано обмежувати можливості вторинного використання, а також не мають використовуватись для обмеження конкуренції.	ЗУ про доступ не встановлює умов щодо ліцензій.	Відповідає.
58.	2. У державах-членах, де використовуються ліцензії, держави-члени повинні забезпечити наявність у цифровому форматі та можливість електронного оброблення стандартних ліцензій на вторинне використання документів публічного сектору, що можуть бути змінені відповідно до окремих заявок на отримання ліцензії. Держави-члени повинні заохочувати всі органи публічного сектору до використання стандартних ліцензій.	-/-	

59.	Стаття 9 Практичні заходи		
	<p>Держави-члени повинні вживати практичних заходів, що полегшують пошук документів, доступних для вторинного використання, як-от списки фондів основних документів із відповідними метаданими, що доступні, якщо це можливо і доцільно, онлайн та у машиночитуваному форматі, а також пов'язані зі списками фондів сайти порталів. Якщо можливо, держави-члени повинні сприяти багатомовному пошуку документів.</p>	<p>Постанова КМУ 835 передбачає, що на сторінці кожного набору даних на Єдиному державному вебпорталі відкритих даних розміщується: структура набору даних у відкритому машиночитаному форматі паспорт набору даних, зокрема: стислий опис змісту набору даних; ключові слова, які відображають основний зміст набору даних; гіперпосилання на набір даних тощо. Сприяння багатомовному пошуку документів в ЗУ про доступ та Постанові КМУ 835 не передбачено.</p>	<p>Частково відповідає. Не передбачене сприяння багатомовному пошуку документів.</p>
60.	ГЛАВА IV НЕДИСКРИМІНАЦІЯ І ДОБРОСОВІСНА КОНКУРЕНЦІЯ		
62.	Стаття 10 Недискримінація		
63.	1. Будь-які застосовні умови вторинного використання документів мають бути недискримінаційними для порівнянних категорій вторинного використання.	ЗУ про доступ не встановлює відмінних умов для різних категорій вторинного доступу.	Відповідає.
64.	2. Якщо вторинне використання документів здійснює орган публічного сектору у межах його комерційної діяльності, яка виходить за межі його публічних функцій, то надання документів для такої діяльності має здійснюватися за таку саму плату і на таких самих умовах, що і для інших користувачів.	Відповідно до ст. 2 ЗУ про доступ він не поширюється на відносини стосовно отримання інформації суб'єктами владних повноважень при здійсненні ними своїх функцій.	Відповідає.
65.	Стаття 11 Забора на угод про ексклюзивність		

66.	<p>1. Вторинне використання документів є відкритим для всіх потенційних учасників ринку, навіть якщо один або більше з них уже використовують продукти з доданою вартістю на основі цих документів. Договори або інші угоди між органами публічного сектору, яким належать документи, і третіми особами не мають надавати ексклюзивних прав.</p>	<p>ЗУ про доступ не передбачає можливості ексклюзивного доступу. Прямої заборони також не містить. Відповідно до ст. 19 Конституції України, органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.</p>	<p>Відповідає. Доцільно відобразити в ЗУ про доступ положення Директиви щодо заборони ексклюзивності.</p>
67.	<p>2. Але якщо ексклюзивне право необхідне для надання послуги у публічних інтересах, законність підстав для надання такого ексклюзивного права має підлягати регулярній перевірці та в будь-якому разі має бути перевірена що три роки. Угоди про ексклюзивність, укладені після набуття чинності цією Директивою, мають бути прозорими та оприлюднюватись. Цей параграф не застосовується до оцифрування об'єктів культурної спадщини.</p>	<p>--/</p>	
68.	<p>2а. Незважаючи на параграф 1, якщо ексклюзивне право стосується оцифрування об'єктів культурної спадщини, період ексклюзивності у цілому не має перевищувати 10 років. Якщо цей період перевищує 10 років, його тривалість має підлягати перевірці протягом 11-го року і, за потреби, – що сім років у подальшому. Зазначені у першому підпараграфі угоди про надання ексклюзивних прав мають бути прозорими та оприлюднюватись. У разі зазначеного у першому підпараграфі ексклюзивного права відповідного органу публічного сектору в межах таких угод має безоплатно надаватися копія оцифрованих об'єктів культурної спадщини. Після завершення періоду ексклюзивності така копія має бути доступною для вторинного використання.</p>	<p>--/</p>	

68.	3. Угоди про ексклюзивність, що чинні на 1 липня 2005 року та не підпадають під передбачені параграфом 2 винятки, мають бути припинені по закінченні їхнього строку дії, у будь-якому разі – не пізніше 31 грудня 2008 року.	-//-	
69.	4. Без обмеження параграфу 3, угоди про ексклюзивність, що чинні на 17 липня 2013 року та не підпадають під передбачені параграфами 2 та 2а винятки, мають бути припинені по закінченні їх терміну дії та у будь-якому разі не пізніше 18 липня 2043 року.	-//-	
70.	ГЛАВА V ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ		
71.	Стаття 12 Імплементация		
72.	Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, до 1 липня 2005 року. Вони негайно інформують про це Комісію. Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити посилання на цю Директиву або супроводжуватися таким посиланням у разі їх офіційного опублікування. Держави-члени визначають, яким чином таке посилання має бути зроблено.	ЗУ про доступ набув чинності 09.05.11. Вимоги стосуються держав-членів ЄС.	
73.	Стаття 13 Перевірка		
74.	1. Комісія повинна провести перевірку застосування цієї Директиви до 18 липня 2018 року і повідомити Європейський Парламент і Раду про результати такої перевірки, як і про будь-які пропозиції щодо внесення змін до цієї Директиви.	Вимоги стосуються Комісії держав-членів ЄС.	

75.	2. Держави-члени повинні подавати Комісії раз на три роки звіт про доступність інформації публічного сектору для вторинного використання, про умови, за яких вона надається, і про наявні засоби правового захисту. На основі цього звіту, що має бути опублікований, держави-члени повинні проводити перевірку імплементації статті 6, зокрема – стосовно плати, що перевищує максимальну собівартість.	-/-	
75.	3. Предметом зазначеної у параграфі 1 перевірки мають бути, зокрема, сфера і наслідки застосування цієї Директиви, включаючи те, наскільки зросло вторинне використання документів публічного сектору, наслідки застосовуваних до тарифікації принципів і вторинного використання офіційних документів законодавчого та адміністративного характеру, взаємозв'язок між правилами про охорону даних і можливостями вторинного використання, а також додаткові можливості покращення належного функціонування внутрішнього ринку та розвитку європейської індустрії контенту.	-/-	
76.	Стаття 14 Набуття чинності		
	Ця Директива набуває чинності у день її опублікування в Офіційному віснику Європейського Союзу.	Вимоги стосуються держав-членів ЄС.	
77.	Стаття 15 Адресати Вимоги стосуються держав-членів ЄС.		
78.	Цю Директиву адресовано державам-членам.		

Порівняльний аналіз відповідності законодавства України і Директиви 2019/1024/ЄС (постатейний)

	Директива 2019/1024/ЄС	ЗУ про доступ, підзаконні акти	Коментарі щодо відповідності
1.	CHAPTER I GENERAL PROVISIONS		
2.	Article 1 Subject matter and scope		
3.	1. In order to promote the use of open data and stimulate innovation in products and services, this Directive establishes a set of minimum rules governing the re-use and the practical arrangements for facilitating the re-use of:	Преамбула ЗУ про доступ визначає порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що перебуває у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес.	Відповідає. Сфера дії ЗУ про доступ дещо ширша, що не суперечить Директиві, яка визначає мінімальний набір правил.
4.	(a) existing documents held by public sector bodies of the Member States;	ЗУ про доступ поширюється на інформацію, що перебуває у володінні суб'єктів владних повноважень, а також інших розпорядників публічної інформації (ч. 1 ст. 1).	Відповідає. При цьому ЗУ про доступ визначає ширший перелік розпорядників інформації (ст. 13).
5.	(b) existing documents held by public undertakings that are:	Розпорядниками інформації є: - юридичні особи, що фінансуються з державного, місцевих бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим; - особи, якщо вони виконують делеговані повноваження суб'єктів владних повноважень згідно із законом чи договором, включаючи надання освітніх, оздоровчих, соціальних або інших державних послуг (ст. 13 ЗУ про доступ); - суб'єкти господарювання, що володіють інформацією, яка становить суспільний інтерес (ст. 13 ЗУ про доступ);	Відповідає. При цьому ЗУ про доступ визначає ширший перелік розпорядників інформації (ст. 13). При цьому можливе внесення додаткових змін щодо віднесення до розпорядників інформації публічних підприємств за аналогією до норм Директиви 2019/1024/ЄС та вимог до інформації, що є публічною.

		<p>- суб'єкти господарювання, які посідають домінуюче становище на ринку або наділені спеціальними чи винятковими правами чи є природними монополіями, – стосовно інформації щодо умов поставання товарів, послуг та цін на них (ст. 13 ЗУ про доступ).</p> <p>ЗУ «Про природні монополії» визначає такі сфери діяльності суб'єктів природних монополій:</p> <p>транспортування нафти і нафтопродуктів трубопроводами;</p> <p>транспортування природного і нафтового газу трубопроводами;</p> <p>розподіл природного і нафтового газу трубопроводами;</p> <p>зберігання природного газу в обсягах, що перевищують рівень, який встановлюється умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності зі зберігання природного газу;</p> <p>транспортування інших речовин трубопровідним транспортом;</p> <p>передача електричної енергії;</p> <p>розподіл електричної енергії (передача електричної енергії місцевими (локальними) електромережами);</p> <p>користування залізничними коліями, диспетчерськими службами, вокзалами та іншими об'єктами інфраструктури, що забезпечують рух залізничного транспорту загального користування;</p> <p>управління повітряним рухом;</p> <p>централізоване водопостачання, централізоване водовідведення;</p> <p>транспортування теплової енергії;</p> <p>спеціалізовані послуги у річкових, морських портах, морських рибних портах та аеропортах відповідно до переліку, визначеного КМУ.</p> <p>Аналогічні критерії до публічних підприємств, що визначені у Директиві 2019/1024/ЄС, у ЗУ про доступ відсутні.</p>	
6.	(i) active in the areas defined in Directive 2014/25/EU;	--/	
7.	(ii) acting as public service operators pursuant to Article 2 of Regulation (EC) No 1370/2007;	--/	
8.	(iii) acting as air carriers fulfilling public service obligations pursuant to Article 16 of Regulation (EC) No 1008/2008; or	--/	

9.	(iv) acting as Community shipowners fulfilling public service obligations pursuant to Article 4 of Regulation (EEC) No 3577/92;	-//-	
	(c) research data pursuant to the conditions set out in Article 10.	ЗУ про доступ не поширюється на дані досліджень.	Не відповідає.
10.	2. This Directive does not apply to:		
11.	(a) documents the supply of which is an activity falling outside the scope of the public task of the public sector bodies concerned as defined by law or by other binding rules in the Member State, or, in the absence of such rules, as defined in accordance with common administrative practice in the Member State in question, provided that the scope of the public tasks is transparent and subject to review;	Сфера дії ЗУ про доступ поширюється на всю інформацію, «що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень їхніх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка перебуває у володінні суб'єктів владних повноважень» (ч. 1 ст. 1).	Відповідає. Сфера дії ЗУ про доступ ширша, оскільки поширюється на всю інформацію, що перебуває у володінні суб'єктів владних повноважень.
12.	(b) documents held by public undertakings:	Сфера дії ЗУ про доступ щодо інформації публічних підприємств ширша, включає в себе в тому числі інформацію про стан довкілля тощо (ст. 13 ЗУ про доступ).	Не суперечить. Директива визначає мінімальний набір правил.
13.	(i) produced outside the scope of the provision of services in the general interest as defined by law or other binding rules in the Member State;	-//-	
14.	(ii) related to activities directly exposed to competition and therefore, pursuant to Article 34 of Directive 2014/25/EU, not subject to procurement rules;	-//-	
15.	(c) documents for which third parties hold intellectual property rights;	Вимога відсутня.	Відповідає, з урахуванням ЗУ «Про авторське право та суміжні права» (ч. 1 ст. 15), що передбачає виняткове право автора на дозвіл або заборону використання твору іншими особами.

20.	<p>(d) documents, such as sensitive data, which are excluded from access by virtue of the access regimes in the Member State, including on grounds of:</p> <p>(i) the protection of national security (namely, State security), defence, or public security;</p> <p>(ii) statistical confidentiality;</p> <p>(iii) commercial confidentiality (including business, professional or company secrets);</p> <p>(e) documents access to which is excluded or restricted on grounds of sensitive critical infrastructure protection related information as defined in point (d) of Article 2 of Directive 2008/114/EC;</p>	<p>Розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту у випадку: інформація, що запитується, – з обмеженим доступом: конфіденційна, таємна, службова (п. 2 ч. 2 ст. 22).</p> <p>Обмеження доступу до інформації здійснюється за таких умов:</p> <p>1) винятково в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя;</p> <p>2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам;</p> <p>3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні (ч. 2 ст. 6).</p>	Відповідає.
21.	<p>(f) documents access to which is restricted by virtue of the access regimes in the Member States, including cases whereby citizens or legal entities have to prove a particular interest to obtain access to documents;</p>	<p>Закон передбачає можливість доступу до публічної інформації з обмеженим доступом у разі її невідповідності критеріям, наведеним в ч. 2 ст.6 Закону, в тому числі – коли суспільний інтерес переважає шкоду від оприлюднення.</p> <p>ЗУ про доступ покладає обов'язок доказування на розпорядника інформації.</p>	Відповідає.
22.	<p>(g) logos, crests and insignia;</p>	<p>Така підстава для відмови у доступі до інформації відсутня.</p>	Не суперечить.
23.	<p>(h) documents, access to which is excluded or restricted by virtue of the access regimes on grounds of protection of personal data, and parts of documents accessible by virtue of those regimes which contain personal data the re-use of which has been defined by law as being incompatible with the law concerning the protection of individuals with regard to the processing of personal data or as undermining the protection of privacy and the integrity of the individual, in particular in accordance with Union or national law regarding the protection of personal data;</p>	<p>Обсяг інформації про особу, що збирається, зберігається і використовується, має бути максимально обмеженим і використовуватися лише з метою та у спосіб, визначений законом (ч. 2 ст. 10).</p> <p>Публічна інформація, що містить персональні дані, оприлюднюється і надається у формі відкритих даних у разі дотримання однієї з таких умов:</p> <p>персональні дані знеособлені та захищені відповідно до Закону "Про захист персональних даних";</p> <p>фізичні особи надали свою згоду на їх поширення відповідно до Закону "Про захист персональних даних";</p> <p>надання чи оприлюднення такої інформації передбачено законом;</p> <p>обмеження доступу до інформації заборонено законом (ч. 3 ст. 10-1).</p>	Відповідає.

24.	(i) documents held by public service broadcasters and their subsidiaries, and by other bodies or their subsidiaries for the fulfilment of a public service broadcasting remit;	В ЗУ про доступ такий виняток відсутній. Водночас Закон поширюється на зазначених розпорядників лише в частині інформації, що становить суспільний інтерес.	Не суперечить. Директива визначає мінімальний набір правил.
25.	(j) documents held by cultural establishments other than libraries, including university libraries, museums and archives;	В ЗУ про доступ такий виняток відсутній.	Не суперечить. Директива визначає мінімальний набір правил.
26.	(k) documents held by educational establishments of secondary level and below, and, in the case of all other educational establishments, documents other than those referred to in point (c) of paragraph 1;	В ЗУ про доступ такий виняток відсутній. При цьому ЗУ про доступ до розпорядників інформації включає сюди осіб, «якщо вони виконують делеговані повноваження суб'єктів владних повноважень згідно із законом чи договором, включаючи надання освітніх, оздоровчих, соціальних або інших державних послуг, – стосовно інформації, пов'язаної з виконанням їхніх обов'язків».	Не суперечить. Директива визначає мінімальний набір правил.
27.	(l) documents other than those referred to in point (c) of paragraph 1 held by research performing organisations and research funding organisations, including organisations established for the transfer of research results.	ЗУ про доступ не поширюється на дані досліджень напряму. Водночас дія ЗУ про доступ поширюватиметься на таку інформацію, якщо вона буде визнана такою, що «становить суспільний інтерес (є суспільно необхідною інформацією)» (п. 4 ч. 2 ст. 13).	Не суперечить. Директива визначає мінімальний набір правил.
28.	3. This Directive builds on, and is without prejudice to, Union and national access regimes.	ЗУ про доступ розроблений на основі наявних в українському законодавстві режимів доступу до інформації.	Відповідає.
29.	4. This Directive is without prejudice to Union and national law on the protection of personal data, in particular Regulation (EU) 2016/679 and Directive 2002/58/EC and the corresponding provisions of national law.	Ст. 10 ЗУ про доступ передбачає право особи знати у період збирання інформації, але до початку її використання, які відомості про неї та з якою метою збираються.	Відповідає. Формулювання можна було б уточнити з урахуванням ст. 6, 7 GDPR стосовно того, що згода особи на оброблення її даних надається до початку їх збирання.

30.	5. The obligations imposed in accordance with this Directive shall apply only insofar as they are compatible with the provisions of international agreements on the protection of intellectual property rights, in particular the Berne Convention, the TRIPS Agreement and the WCT.	Питання щодо охорони інтелектуальної власності в ЗУ про доступ не відображені. Відповідно до ЗУ «Про авторське право та суміжні права» (ч. 1 ст. 15) до майнових прав автора (чи іншої особи, яка має авторське право) належать виняткове право на дозвіл або заборону використання твору іншими особами.	Відповідає. Можливо передбачити в ЗУ про доступ відповідні норми.
32.	6. The right for the maker of a database provided for in Article 7(1) of Directive 96/9/EC shall not be exercised by public sector bodies in order to prevent the re-use of documents or to restrict re-use beyond the limits set by this Directive.	Відповідне положення відсутнє у ЗУ про доступ. При цьому ЗУ про доступ передбачає відкритість інформації суб'єктів владних повноважень за замовчанням.	Не суперечить. Можливо передбачити в ЗУ про доступ відповідні норми.
33.	7. This Directive governs the re-use of existing documents held by public sector bodies and public undertakings of the Member States, including documents to which Directive 2007/2/EC applies.	Відповідне положення відсутнє у ЗУ про доступ. При цьому ЗУ про доступ передбачає відкритість інформації суб'єктів владних повноважень за замовчанням.	Відповідає.
34.	Article 2 Definitions		
35.	For the purpose of this Directive, the following definitions apply:		
36. 37. 38. 39. 40.	(1) 'public sector body' means the State, regional or local authorities, bodies governed by public law or associations formed by one or more such authorities or one or more such bodies governed by public law; (2) 'bodies governed by public law' means bodies that have all of the following characteristics: (a) they are established for the specific purpose of meeting needs in the general interest, not having an industrial or commercial character; (b) they have legal personality; and (c) they are financed, for the most part by the State, regional or local authorities, or by other bodies governed by public law; or are subject to management supervision by those authorities or bodies; or have an administrative, managerial or supervisory board, more than half of whose members are appointed by the State, regional or local authorities, or by other bodies governed by public law;	Відповідно ст. 13 ЗУ про доступ розпорядниками інформації є: суб'єкти владних повноважень – органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, органи влади АР Крим, інші суб'єкти, що здійснюють владні управлінські функції відповідно до законодавства та рішення яких є обов'язковими для виконання; юридичні особи, що фінансуються з державного, місцевих бюджетів, бюджету АР Крим, – стосовно інформації щодо використання бюджетних коштів; особи, що виконують делеговані повноваження суб'єктів владних повноважень, включаючи надання освітніх, оздоровчих, соціальних або інших державних послуг, – стосовно інформації, пов'язаної з виконанням їхніх обов'язків. ЗУ про доступ не містить визначення та критеріїв віднесення суб'єктів до органів публічного права.	Відповідає. Можливе додаткове визначення органів публічного права для цілей ЗУ про доступ.

41.	(3) 'public undertaking' means any undertaking active in the areas set out in point (b) of Article 1(1) over which the public sector bodies may exercise directly or indirectly a dominant influence by virtue of their ownership of it, their financial participation therein, or the rules which govern it. A dominant influence on the part of the public sector bodies shall be presumed in any of the following cases in which those bodies, directly or indirectly:	ЗУ про доступ не встановлює критеріїв впливу для віднесення суб'єктів господарювання до розпорядників інформації (ст. 13). Розпорядниками інформації є: - суб'єкти господарювання, що володіють інформацією, яка становить суспільний інтерес (ст. 13 ЗУ про доступ); суб'єкти господарювання, які посідають домінуюче становище на ринку або наділені спеціальними чи винятковими правами, або є природними монополіями (ст. 13 ЗУ про доступ).	Не суперечить. Можливо доповнити перелік розпорядників інформації суб'єктами, що відповідають характеристикам публічного підприємства відповідно до Директиви 2019/1024/ЄС.
42.	(a) hold the majority of the undertaking's subscribed capital;	-//-	
43.	(b) control the majority of the votes attaching to shares issued by the undertaking;	-//-	
44.	(c) can appoint more than half of the undertaking's administrative, management or supervisory body;	-//-	
45.	(4) 'university' means any public sector body that provides post-secondary-school higher education leading to academic degrees;	Відповідне визначення відсутнє у ЗУ про доступ. Поняття "університет" визначено ЗУ "Про вищу освіту".	Не суперечить.
46.	(5) 'standard licence' means a set of predefined re-use conditions in a digital format, preferably compatible with standardised public licences available online;	Відповідне визначення відсутнє у ЗУ про доступ. При цьому в ЗУ про доступ визначено умови використання інформації, а саме: «Будь-яка особа може вільно копіювати, публікувати, поширювати, використовувати, у тому числі в комерційних цілях, у поєднанні з іншою інформацією або шляхом включення до складу власного продукту, публічну інформацію у формі відкритих даних з обов'язковим посиланням на джерело отримання такої інформації» (ч. 2 ст. 10 ¹). Окрім того, відповідно до Постанови №835, «На сторінці кожного набору даних на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних розміщується: ...інформація про умови використання відкритої ліцензії».	Не суперечить.

47. 48. 49.	(6) 'document' means: (a) any content whatever its medium (paper or electronic form or as a sound, visual or audiovisual recording); or (b) any part of such content;	Публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень їхніх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка перебуває у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом (ч. 1 ст. 1).	Відповідає.
50.	(7) 'anonymisation' means the process of changing documents into anonymous documents which do not relate to an identified or identifiable natural person, or the process of rendering personal data anonymous in such a manner that the data subject is not or no longer identifiable;	Термін знеособлення використовується у тексті ЗУ про доступ, але поняття визначене у ЗУ «Про захист персональних даних»: «знеособлення персональних даних – вилучення відомостей, які дають змогу прямо чи опосередковано ідентифікувати особу».	Відповідає.
51.	(8) 'dynamic data' means documents in a digital form, subject to frequent or real-time updates, in particular because of their volatility or rapid obsolescence; data generated by sensors are typically considered to be dynamic data;	Поняття динамічних даних відсутнє у ЗУ про доступ.	Не відповідає.
55.	(9) 'research data' means documents in a digital form, other than scientific publications, which are collected or produced in the course of scientific research activities and are used as evidence in the research process, or are commonly accepted in the research community as necessary to validate research findings and results;	Поняття "дані досліджень" відсутнє у ЗУ про доступ.	Не відповідає.
52.	(10) 'high-value datasets' means documents the re-use of which is associated with important benefits for society, the environment and the economy, in particular because of their suitability for the creation of value-added services, applications and new, high-quality and decent jobs, and of the number of potential beneficiaries of the value-added services and applications based on those datasets;	Поняття наборів даних високої цінності відсутнє у ЗУ про доступ.	Не відповідає.

53. 54. 55.	<p>(11) 're-use' means the use by persons or legal entities of documents held by:</p> <p>(a) public sector bodies, for commercial or non-commercial purposes other than the initial purpose within the public task for which the documents were produced, except for the exchange of documents between public sector bodies purely in pursuit of their public tasks; or</p> <p>(b) public undertakings, for commercial or non-commercial purposes other than for the initial purpose of providing services in the general interest for which the documents were produced, except for the exchange of documents between public undertakings and public sector bodies purely in pursuit of the public tasks of public sector bodies;</p>	<p>Закон не містить поняття «вторинного використання», а регулює «доступ». За суттю, функція держави із забезпечення вторинного використання зводиться до надання доступу до публічної інформації.</p>	Відповідає.
56.	<p>(12) 'personal data' means personal data as defined in point (1) of Article 4 of Regulation (EU) 2016/679;</p>	<p>У Законі вживається термін «персональні дані» з посиланням на ЗУ "Про захист персональних даних", визначення в якому відповідає зазначеній директиві.</p>	<p>Відповідає. ЗУ "Про захист персональних даних", в т. ч. визначення «персональні дані», потребують узгодження з GDPR, що заміняє Директиву 95/46/ЄС.</p>
57.	<p>(13) 'machine-readable format' means a file format structured so that software applications can easily identify, recognise and extract specific data, including individual statements of fact, and their internal structure;</p>	<p>ЗУ про Доступ передбачає формат відкритих даних, що дозволяє автоматизоване оброблення публічної інформації електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також – її подальше використання (ч. 1 ст. 10-1). Вимоги до формату і структури даних встановлює КМУ (ч. 4 ст. 10-1). Постанова КМУ № 835: машиночитаний формат – формат даних, структурований таким чином, що дає змогу інформаційним системам ідентифікувати, розпізнавати, перетворювати та отримувати конкретні дані без участі людини.</p>	<p>Частково відповідає. Вимога про окремі факти та їх структуру відсутня.</p>
58.	<p>(14) 'open format' means a file format that is platform-independent and made available to the public without any restriction that impedes the re-use of documents;</p>	<p>Постанова КМУ № 835: відкритий формат – формат даних, незалежний від платформи та доступний без обмежень, які перешкоджають його вторинному використанню.</p>	Відповідає.

59.	(15) 'formal open standard' means a standard which has been laid down in written form, detailing specifications for the requirements on how to ensure software interoperability;	У Законі та Постанові КМУ № 835 визначення відсутнє.	Не відповідає.
60.	(16) 'reasonable return on investment' means a percentage of the overall charge, in addition to that needed to recover the eligible costs, not exceeding 5 percentage points above the fixed interest rate of the ECB;	Визначення відповідного поняття відсутнє у ЗУ про доступ, однак з огляду на те, що передбачено безоплатний доступ, це не породжує невідповідності.	Не суперечить. Директива визначає мінімальний набір правил.
62.	(17) 'third party' means any natural or legal person other than a public sector body or a public undertaking that holds the data.	Визначення поняття третьої особи відсутнє, однак це не породжує невідповідності.	Не суперечить.
63.	Article 3 General principle		
64.	1. Subject to paragraph 2 of this Article, Member States shall ensure that documents to which this Directive applies in accordance with Article 1 shall be re-usable for commercial or non-commercial purposes in accordance with Chapters III and IV.	Публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом (ч. 2 ст. 1). Закон не визначає і не обмежує цілей використання публічної інформації.	Відповідає.
65.	2. For documents in which libraries, including university libraries, museums and archives hold intellectual property rights and for documents held by public undertakings, Member States shall ensure that, where the re-use of such documents is allowed, those documents shall be re-usable for commercial or non-commercial purposes in accordance with Chapters III and IV.	Вимога відсутня. Закон не врегульовує питань доступу до публічної інформації, що є інтелектуальною власністю, в т. ч. – бібліотек, університетів, архівів.	Не відповідає.
66.	CHAPTER II REQUESTS FOR RE-USE		
67.	Article 4 Processing of requests for re-use		

68.	<p>1. Public sector bodies shall, through electronic means where possible and appropriate, process requests for re-use and shall make the document available for re-use to the applicant or, if a licence is needed, finalise the licence offer to the applicant within a reasonable time that is consistent with the time frames laid down for the processing of requests for access to documents.</p>	<p>ЗУ про доступ передбачає:</p> <ul style="list-style-type: none"> -обов'язок розпорядників надавати та оприлюднювати достовірну, точну та повну інформацію (ст. 14); -надання публічної інформації у формі відкритих даних, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї (ст. 10-1); -можливість подання запиту в електронній формі (ст. 19). <p>Відповідно до ст. 5 ЗУ про доступ забезпечується шляхом:</p> <ul style="list-style-type: none"> - систематичного та оперативного оприлюднення інформації: в офіційних друкованих виданнях; на офіційних вебсайтах; на єдиному державному вебпорталі відкритих даних; на інформаційних стендах; будь-яким іншим способом; - надання інформації за запитом на інформацію. <p>Розпорядники інформації зобов'язані надавати публічну інформацію у формі відкритих даних у трьох формах:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) на запит, 2) оприлюднювати і регулярно оновлювати її на єдиному державному вебпорталі відкритих даних, 3) на своїх вебсайтах (ч. 1 ст. 10-1). 	Відповідає.
68.	<p>2. Where no time limits or other rules regulating the timely provision of documents have been established, public sector bodies shall process the request and shall deliver the documents for re-use to the applicant or, if a licence is needed, finalise the licence offer to the applicant as soon as possible, and in any event within 20 working days of receipt. That time frame may be extended by a further 20 working days in the case of extensive or complex requests. In such cases, the applicant shall be notified as soon as possible, and in any event within three weeks of the initial request, that more time is needed to process the request and the reasons why.</p>	<p>Ст. 20 ЗУ про доступ передбачає термін для відповіді від дня отримання запиту:</p> <ul style="list-style-type: none"> не пізніше 5 робочих днів; не пізніше 48 годин для запитів на інформацію, необхідну для захисту життя чи свободи особи, щодо стану довкілля, якості харчових продуктів і предметів побуту, аварій, катастроф, небезпечних природних явищ та інших надзвичайних подій, що сталися або можуть статись і загрожують безпеці громадян; до 20 робочих днів у разі великого обсягу інформації або необхідності пошуку інформації серед значної кількості даних. 	Відповідає.

69.	<p>3. In the event of a negative decision, the public sector bodies shall communicate the grounds for refusal to the applicant on the basis of the relevant provisions of the access regime in that Member State or of the provisions transposing this Directive, in particular points (a) to (h) of Article 1(2) or Article 3.</p> <p>Where a negative decision is based on point (c) of Article 1(2), the public sector body shall include a reference to the natural or legal person who is the rightsholder, where known, or alternatively to the licensor from which the public sector body has obtained the relevant material. Libraries, including university libraries, museums and archives, shall not be required to include such a reference.</p>	<p>Відповідно до ч. 4 ст. 22 ЗУ про доступ у відмові в задоволенні запиту на інформацію має бути зазначено мотивовану підставу відмови.</p> <p>Закон не врегульовує питань доступу до публічної інформації, що є інтелектуальною власністю.</p>	<p>Відповідає.</p> <p>Не відповідає.</p>
70.	<p>4. Any decision on re-use shall contain a reference to the means of redress where the applicant wishes to challenge the decision. The means of redress shall include the possibility of review by an impartial review body with the appropriate expertise, such as the national competition authority, the relevant access to documents authority, the supervisory authority established in accordance with Regulation (EU) 2016/679 or a national judicial authority, whose decisions are binding upon the public sector body concerned.</p>	<p>Ст. 22 Закону передбачає наявність інформації про порядок оскарження лише у разі відмови чи відстрочки в наданні інформації.</p> <p>Відповідно до ч. 1 ст. 23 рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені до керівника розпорядника, вищого органу або суду.</p>	<p>Частково відповідає.</p> <p>Відповідає.</p>
71.	<p>5. For the purposes of this Article, Member States shall establish practical arrangements to facilitate effective re-use of documents. Those arrangements may in particular include the means to supply adequate information on the rights provided for in this Directive and to offer relevant assistance and guidance.</p>	<p>ЗУ про доступ не містить відповідної норми, що не породжує невідповідності. Низка заходів визначається на підзаконному рівні, приміром, Постановою КМУ від 21 листопада 2018 р. № 900-р.</p>	<p>Не суперечить.</p>
72.	<p>6. The following entities shall not be required to comply with this Article:</p>	<p>ЗУ про доступ не виключає суб'єктів приватного права з-під дії загальних вимог закону.</p> <p>При цьому щодо таких розпорядників вимоги ЗУ про доступ поширюються лише в частині оприлюднення та надання відповідної інформації за запитами (ст. 13).</p>	<p>Не суперечить. Директива визначає мінімальний набір правил.</p>
73.	<p>(a) public undertakings;</p>	<p>-//-</p>	

74.	(b) educational establishments, research performing organisations and research funding organisations.	-//-	
75.	CHAPTER III CONDITIONS FOR RE-USE		
75.	Article 5 Available formats		
76.	<p>1. Without prejudice to Chapter V, public sector bodies and public undertakings shall make their documents available in any pre-existing format or language and, where possible and appropriate, by electronic means, in formats that are open, machine-readable, accessible, findable and re-usable, together with their metadata. Both the format and the metadata shall, where possible, comply with formal open standards.</p>	<p>Відповідно ЗУ про доступ (ч. 4 ст. 10, ст. 15) суб'єкти владних повноважень зобов'язані оприлюднювати публічну інформацію.</p> <p>Положення про «надання у будь-якому наявному форматі або будь-якою мовою» прямо не визначено у ЗУ про доступ, але визначено, що «це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація» – та що «публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом» (ст. 1).</p> <p>Розпорядники інформації зобов'язані надавати публічну інформацію у формі відкритих даних у трьох варіантах:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) на запит, 2) оприлюднювати і регулярно оновлювати її на єдиному державному вебпорталі відкритих даних, 3) на своїх вебсайтах (ч. 1 ст. 10-1). <p>Вимоги щодо оприлюднення публічної інформації у формі відкритих даних разом із паспортом набору даних визначені лише щодо інформації, що оприлюднюється на єдиному державному вебпорталі відкритих даних (п. 6 Постанови № 835). При цьому така вимога відсутня щодо інформації у формі відкритих даних, що надається на запит чи публікується на своїх вебсайтах.</p> <p>Вимога про відповідність усієї інформації у формі відкритих даних та паспортів наборів даних формальним відкритим стандартам відсутня. При цьому визначається формат даних для оприлюднення на єдиному державному вебпорталі відкритих даних (п. 9 Постанови № 835).</p>	<p>Частково відповідає.</p> <p>Положення про надання інформації у будь-якому форматі, а також про відповідність набору даних та паспорту набору даних формальним відкритим стандартам можуть бути включені до ЗУ про доступ.</p>

77.	<p>2. Member States shall encourage public sector bodies and public undertakings to produce and make available documents falling within the scope of this Directive in accordance with the principle of 'open by design and by default'.</p>	<p>ЗУ про доступ не оперує терміном «відкритий за дизайном та за замовчанням», але фактично визначає принцип відкритості за замовчанням (open by default).</p> <p>Розпорядники інформації зобов'язані надавати публічну інформацію у формі відкритих даних на запит, оприлюднювати і регулярно оновлювати її на єдиному державному вебпорталі відкритих даних та на своїх вебсайтах (ч. 1 ст. 10-1).</p> <p>Публічна інформація включає в себе всю інформацію, що є у розпорядників публічної інформації. Публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом (ст. 1).</p> <p>При цьому принцип відкритості за дизайном не визначений.</p>	<p>Відповідає.</p> <p>Можливо визначити у ЗУ про доступ пряму норму про принцип «відкритості за дизайном та за замовчанням».</p>
78.	<p>3. Paragraph 1 shall not imply an obligation for public sector bodies to create or adapt documents or provide extracts in order to comply with that paragraph where this would involve disproportionate effort, going beyond a simple operation.</p>	<p>ЗУ про доступ визначає принцип відкритості за замовчанням (open by default).</p> <p>Не є інформаційним запитом звернення, для відповіді на яке необхідно створити інформацію, крім випадків, коли розпорядник інформації не володіє запитуваною інформацією, але зобов'язаний нею володіти (п.1 ч. 1 ст. 22 Закону).</p> <p>Відсутнє положення щодо можливості отримання даних, створення яких передбачає не більш як просту операцію.</p> <p>Відповідно до Постанови Пленуму ВАСУ № 10 від 29.09.16, якщо запит стосується інформації, яка міститься в кількох документах і може бути зібрана і надана без значних інтелектуальних зусиль (приміром, без проведення додаткового змістовного аналізу), така інформація відповідає критеріям "відображеності та задокументованості" і є публічною.</p>	<p>Частково відповідає.</p> <p>Правозастосувальна практика узгоджується з Директивою.</p>

<p>4. Public sector bodies shall not be required to continue the production and storage of a certain type of document with a view to the re-use of such documents by a private or public sector organisation.</p>	<p>Публічна інформація визначається як така, що була отримана або створена, або перебуває у володінні розпорядників публічної інформації (ч. 1. ст. 1). Закон не передбачає обов'язку створення чи зберігання документів понад встановлені терміни.</p>	<p>Відповідає.</p>
<p>5. Public sector bodies shall make dynamic data available for re-use immediately after collection, via suitable APIs and, where relevant, as a bulk download.</p>	<p>Відповідна вимога відсутня у ЗУ про доступ.</p>	<p>Не відповідає.</p>
<p>6. Where making dynamic data available for re-use immediately after collection, as referred to in paragraph 5, would exceed the financial and technical capacities of the public sector body, thereby imposing a disproportionate effort, those dynamic data shall be made available for re-use within a time frame or with temporary technical restrictions that do not unduly impair the exploitation of their economic and social potential.</p>	<p>Вимоги стосовно динамічних даних відсутні у ЗУ про доступ.</p>	<p>Не відповідає.</p>
<p>7. Paragraphs 1 to 6 shall apply to existing documents held by public undertakings which are available for re-use.</p>	<p>Вимоги ЗУ про доступ щодо надання публічної інформації у формі відкритих даних поширюються на всіх розпорядників інформації, що включають у себе не тільки суб'єкти владних повноважень (ст. 10-1, ст. 13).</p>	<p>Відповідає.</p>
<p>8. The high-value datasets, as listed in accordance with Article 14(1) shall be made available for re-use in machine-readable format, via suitable APIs and, where relevant, as a bulk download.</p>	<p>Вимоги щодо наборів даних високої цінності та щодо їх оприлюднення за допомогою інтерфейсу прикладного програмування відсутні у ЗУ про доступ. При цьому у Постанові № 835 передбачено, що «Доступ для завантаження/вивантаження наборів розпорядниками інформації може бути налаштований за допомогою інтерфейсу прикладного програмування» (п. 10).</p>	<p>Не відповідає.</p>
<p>Article 6 Principles governing charging</p>		

<p>1. The re-use of documents shall be free of charge. However, the recovery of the marginal costs incurred for the reproduction, provision and dissemination of documents as well as for anonymisation of personal data and measures taken to protect commercially confidential information may be allowed.</p>	<p>Відповідно до ЗУ про доступ публічна інформація у формі відкритих даних передбачає вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше вільне використання та поширення (ст. 10-1). При цьому ЗУ про доступ не передбачає компенсації витрат розпорядникам інформації.</p>	<p>Відповідає. Директива визначає мінімальний набір правил.</p>
<p>2. By way of exception, paragraph 1 shall not apply to the following: (a) public sector bodies that are required to generate revenue to cover a substantial part of their costs relating to the performance of their public tasks; (b) libraries, including university libraries, museums and archives; (c) public undertakings.</p>	<p>ЗУ про доступ не передбачає таких винятків.</p>	<p>Не суперечить. Директива визначає мінімальний набір правил.</p>
<p>3. Member States shall publish online a list of the public sector bodies referred to in point (a) of paragraph 2.</p>	<p>ЗУ про доступ не передбачає відповідного винятку, відтак зазначена норма не є актуальною для ЗУ про доступ.</p>	<p>Не суперечить.</p>
<p>4. In the cases referred to in points (a) and (c) of paragraph 2, the total charges shall be calculated in accordance with objective, transparent and verifiable criteria. Such criteria shall be laid down by Member States. The total income from supplying and allowing the re-use of documents over the appropriate accounting period shall not exceed the cost of their collection, production, reproduction, dissemination and data storage, together with a reasonable return on investment, and — where applicable — the anonymisation of personal data and measures taken to protect commercially confidential information. Charges shall be calculated in accordance with the applicable accounting principles.</p>	<p>ЗУ про доступ не передбачає відповідного винятку, відтак зазначена норма не є актуальною для ЗУ про доступ. При цьому є випадки, коли відповідно до законів доступ до інформації надається на платній основі (приміром, п. 7 ч. 2 ст. 11 ЗУ Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань). Для таких випадків відповідні принципи ціноутворення не встановлені.</p>	<p>Не суперечить. При цьому можливе внесення змін щодо випадків платного доступу.</p>

<p>5. Where charges are made by the public sector bodies referred to in point (b) of paragraph 2, the total income from supplying and allowing the re-use of documents over the appropriate accounting period shall not exceed the cost of collection, production, reproduction, dissemination, data storage, preservation and rights clearance and, where applicable, the anonymisation of personal data and measures taken to protect commercially confidential information, together with a reasonable return on investment. Charges shall be calculated in accordance with the accounting principles applicable to the public sector bodies involved.</p>		
<p>6. The re-use of the following shall be free of charge for the user: (a) subject to Article 14(3), (4) and (5), the high-value datasets, as listed in accordance with paragraph 1 of that Article; (b) research data referred to in point (c) of Article 1(1).</p>	<p>Відповідно до ЗУ про доступ публічна інформація у формі відкритих даних передбачає вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше вільне використання та поширення (ст. 10-1). При цьому ЗУ про доступ не поширюється на дані досліджень та не визначає наборів даних високої цінності.</p>	<p>Відповідає в частині безкоштовного доступу.</p>

Article 7 Transparency

<p>1. In the case of standard charges for the re-use of documents, any applicable conditions and the actual amount of those charges, including the calculation basis for such charges, shall be pre-established and published, through electronic means where possible and appropriate.</p>	<p>Плата за доступ до відкритих даних не стягується (ст. 21). При цьому є випадки, коли відповідно до законів доступ до інформації надається на платній основі (прикладом, п. 7 ч. 2 ст. 11 ЗУ Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань). Для таких випадків відповідні принципи ціноутворення не встановлені.</p>	<p>Не суперечить. При цьому можливе внесення змін стосовно випадків платного доступу.</p>
<p>2. In the case of charges for the re-use other than those referred to in paragraph 1, the factors that are taken into account in the calculation of those charges shall be indicated at the outset. Upon request, the holder of the documents in question shall also indicate the way in which such charges have been calculated in relation to a specific re-use request.</p>	<p>-//-</p>	
<p>3. Public sector bodies shall ensure that applicants for re-use of documents are informed of available means of redress relating to decisions or practices affecting them.</p>	<p>-//-</p>	

Article 8 Standard licences

<p>1. The re-use of documents shall not be subject to conditions, unless such conditions are objective, proportionate, non-discriminatory and justified on grounds of a public interest objective. When re-use is subject to conditions, those conditions shall not unnecessarily restrict possibilities for re-use and shall not be used to restrict competition.</p>	<p>ЗУ про доступ не встановлює умов щодо ліцензій. При цьому передбачено, що «Публічна інформація у формі відкритих даних є дозволеною для її подальшого вільного використання та поширення. Будь-яка особа може вільно копіювати, публікувати, поширювати, використовувати, у тому числі в комерційних цілях, у поєднанні з іншою інформацією або шляхом включення до складу власного продукту – публічну інформацію у формі відкритих даних з обов’язковим посиланням на джерело отримання такої інформації» (ч. 2 ст. 10-1). Постанова КМУ 835 передбачає, що на сторінці кожного набору даних на Єдиному державному вебпорталі відкритих даних розміщується інформація про умови використання відкритої ліцензії.</p>	<p>Відповідає.</p>
<p>2. In Member States where licences are used, Member States shall ensure that standard licences for the re-use of public sector documents, which can be adapted to meet particular licence applications, are available in digital format and can be processed electronically. Member States shall encourage the use of such standard licences.</p>	<p>--/</p>	

Article 9 Practical arrangements

<p>1. Member States shall make practical arrangements facilitating the search for documents available for re-use, such as asset lists of main documents with relevant metadata, accessible where possible and appropriate online and in machine-readable format, and portal sites that are linked to the asset lists. Where possible, Member States shall facilitate the cross-linguistic search for documents, in particular by enabling metadata aggregation at Union level. Member States shall also encourage public sector bodies to make practical arrangements facilitating the preservation of documents available for re-use.</p>	<p>Постанова КМУ 835 передбачає, що на сторінці кожного набору даних на Єдиному державному вебпорталі відкритих даних розміщується структура набору даних у відкритому машинчитаному форматі. При цьому така вимога відсутня щодо інших форм надання інформації у формі відкритих даних. Сприяння багатомовному пошуку документів не передбачено.</p>	<p>Частково відповідає. Не передбачене сприяння багатомовному пошуку документів.</p>
--	---	--

<p>2. Member States shall, in cooperation with the Commission, continue efforts to simplify access to datasets, in particular by providing a single point of access and by progressively making available suitable datasets held by public sector bodies with regard to the documents to which this Directive applies, as well as to data held by Union institutions, in formats that are accessible, readily findable and re-usable by electronic means.</p>	<p>Норма стосується держав-членів ЄС.</p>	<p>Не суперечить.</p>
<p>Article 10 Research data</p>		
<p>1. Member States shall support the availability of research data by adopting national policies and relevant actions aiming at making publicly funded research data openly available ('open access policies'), following the principle of 'open by default' and compatible with the FAIR principles. In that context, concerns relating to intellectual property rights, personal data protection and confidentiality, security and legitimate commercial interests, shall be taken into account in accordance with the principle of 'as open as possible, as closed as necessary'. Those open access policies shall be addressed to research performing organisations and research funding organisations.</p>	<p>ЗУ про доступ не поширюється на дані досліджень.</p>	<p>Не відповідає.</p>
<p>2. Without prejudice to point (c) of Article 1(2), research data shall be re-usable for commercial or non-commercial purposes in accordance with Chapters III and IV, insofar as they are publicly funded and researchers, research performing organisations or research funding organisations have already made them publicly available through an institutional or subject-based repository. In that context, legitimate commercial interests, knowledge transfer activities and pre-existing intellectual property rights shall be taken into account.</p>	<p>-//-</p>	

CHAPTER IV NON-DISCRIMINATION AND FAIR TRADING

Article 11 Non-discrimination

<p>1. Any applicable conditions for the re-use of documents shall be non-discriminatory for comparable categories of re-use, including for cross-border re-use.</p>	<p>Закон не встановлює відмінних умов для різних категорій вторинного доступу.</p>	<p>Відповідає.</p>
<p>2. If documents are re-used by a public sector body as input for its commercial activities which fall outside the scope of its public tasks, the same charges and other conditions shall apply to the supply of the documents for those activities as apply to other users.</p>	<p>Відповідно до ст. 2 Закону він не поширюється на відносини щодо отримання інформації суб'єктами владних повноважень при здійсненні ними їхніх функцій.</p>	<p>Відповідає.</p>
<p>Article 12 Exclusive arrangements</p>		
<p>1. The re-use of documents shall be open to all potential actors in the market, even if one or more market actors already exploit added-value products based on those documents. Contracts or other arrangements between the public sector bodies or public undertakings holding the documents and third parties shall not grant exclusive rights.</p>	<p>Закон не передбачає можливості ексклюзивного доступу. Прямої заборони також не містить. Відповідно до ст. 19 Конституції України органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.</p>	<p>Відповідає. Доцільно відобразити в ЗУ про доступ положення Директиви щодо заборони ексклюзивності.</p>
<p>2. However, where an exclusive right is necessary for the provision of a service in the public interest, the validity of the reason for granting such an exclusive right shall be subject to regular review, and shall, in any event, be reviewed every three years. The exclusive arrangements established on or after 16 July 2019 shall be made publicly available online at least two months before they come into effect. The final terms of such arrangements shall be transparent and shall made publicly available online. This paragraph shall not apply to digitisation of cultural resources.</p>	<p>--/</p>	

<p>3. Notwithstanding paragraph 1, where an exclusive right relates to the digitisation of cultural resources, the period of exclusivity shall in general not exceed 10 years. Where that period exceeds 10 years, its duration shall be subject to review during the 11th year and, if applicable, every seven years thereafter.</p> <p>The arrangements granting exclusive rights referred to in the first subparagraph shall be transparent and made public. In the case of an exclusive right referred to in the first subparagraph, the public sector body concerned shall be provided free of charge with a copy of the digitised cultural resources as part of those arrangements. That copy shall be available for re-use at the end of the period of exclusivity.</p>	<p>-/-</p>	
<p>4. Legal or practical arrangements that, without expressly granting an exclusive right, aim at, or could reasonably be expected to lead to, a restricted availability for the re-use of documents by entities other than the third party participating in the arrangement, shall be made publicly available online at least two months before their coming into effect. The effect of such legal or practical arrangements on the availability of data for re-use shall be subject to regular reviews and shall, in any event, be reviewed every three years. The final terms of such arrangements shall be transparent and made publicly available online.</p>	<p>-/-</p>	
<p>5. Exclusive arrangements existing on 17 July 2013 that do not qualify for the exceptions set out in paragraphs 2 and 3 and that were entered into by public sector bodies shall be terminated at the end of the contract and in any event not later than on 18 July 2043.</p> <p>Exclusive arrangements existing on 16 July 2019 that do not qualify for the exceptions set out in paragraphs 2 and 3, and that were entered into by public undertakings, shall be terminated at the end of the contract and in any event not later than on 17 July 2049.</p>	<p>-/-</p>	

CHAPTER V HIGH-VALUE DATASETS

Article 13 Thematic categories of high-value datasets

<p>1. In order to provide for conditions to support the re-use of high-value datasets, a list of thematic categories of such datasets is set out in Annex I.</p>	<p>Вимоги щодо тематичних категорій наборів даних високої цінності та щодо їх оприлюднення за допомогою інтерфейсу прикладного програмування відсутні у ЗУ про доступ. При цьому КМУ визначає перелік наборів даних, що підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, вимоги до формату і структури таких наборів даних, періодичність їх оновлення (ч. 4 ст. 10-1).</p>	<p>Не відповідає.</p>
<p>2. The Commission is empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 15 in order to amend Annex I by adding new thematic categories of high-value datasets in order to reflect technological and market developments.</p>	<p>-//-</p>	

Article 14 Specific high-value datasets and arrangements for publication and re-use

<p>1. The Commission shall adopt implementing acts laying down a list of specific high-value datasets belonging to the categories set out in Annex I and held by public sector bodies and public undertakings among the documents to which this Directive applies.</p>	<p>-//-</p>	
<p>Such specific high-value datasets shall be:</p>	<p>-//-</p>	
<p>(a) available free of charge, subject to paragraphs 3, 4 and 5;</p>	<p>-//-</p>	
<p>(b) machine readable;</p>	<p>-//-</p>	
<p>(c) provided via APIs; and</p>	<p>-//-</p>	
<p>(d) provided as a bulk download, where relevant.</p>	<p>-//-</p>	

<p>Those implementing acts may specify the arrangements for the publication and re-use of high-value datasets. Such arrangements shall be compatible with open standard licences.</p> <p>The arrangements may include terms applicable to re-use, formats of data and metadata and technical arrangements for dissemination. Investments made by the Member States in open data approaches, such as investments into the development and roll-out of certain standards, shall be taken into account and balanced against the potential benefits from inclusion in the list. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 16(2).</p>	-/-	
<p>2. The identification of specific high-value datasets pursuant to paragraph 1 shall be based on the assessment of their potential to:</p>	-/-	
<p>(a) generate significant socioeconomic or environmental benefits and innovative services;</p>	-/-	
<p>(b) benefit a high number of users, in particular SMEs;</p>	-/-	
<p>(c) assist in generating revenues; and</p>	-/-	
<p>(d) be combined with other datasets.</p>	-/-	
<p>For the purpose of identifying such specific high-value datasets, the Commission shall carry out appropriate consultations, including at expert level, conduct an impact assessment and ensure complementarity with existing legal acts, such as Directive 2010/40/EU, with respect to the re-use of documents. That impact assessment shall include a cost-benefit analysis and an analysis of whether providing high-value datasets free of charge by public sector bodies that are required to generate revenue to cover a substantial part of their costs relating to the performance of their public tasks would lead to a substantial impact on the budget of such bodies. With regard to high-value datasets held by public undertakings, the impact assessment shall give special consideration to the role of public undertakings in a competitive economic environment.</p>	-/-	

<p>3. By way of derogation from point (a) of the second subparagraph of paragraph 1, the implementing acts referred to in paragraph 1 shall provide that the availability of high-value datasets free of charge is not to apply to specific high-value datasets held by public undertakings where that would lead to a distortion of competition in the relevant markets.</p>	-//-	
<p>4. The requirement to make high-value datasets available free of charge pursuant to point (a) of the second subparagraph of paragraph 1 shall not apply to libraries, including university libraries, museums and archives.</p>	-//-	
<p>5. Where making high-value datasets available free of charge by public sector bodies that are required to generate revenue to cover a substantial part of their costs relating to the performance of their public tasks would lead to a substantial impact on the budget of the bodies involved, Member States may exempt those bodies from the requirement to make those high-value datasets available free of charge for a period of no more than two years following the entry into force of the relevant implementing act adopted in accordance with paragraph 1.</p>	-//-	
CHAPTER VI FINAL PROVISIONS		
Article 15 Exercise of the delegation		
<p>1. The power to adopt delegated acts is conferred on the Commission subject to the conditions laid down in this Article.</p>	Вимога не стосується України.	
<p>2. The power to adopt delegated acts referred to in Article 13(2) shall be conferred on the Commission for a period of five years from 16 July 2019. The Commission shall draw up a report in respect of the delegation of power not later than nine months before the end of the five-year period. The delegation of power shall be tacitly extended for periods of an identical duration, unless the European Parliament or the Council opposes such extension not later than three months before the end of each period.</p>	-//-	

<p>3. The delegation of power referred to in Article 13(2) may be revoked at any time by the European Parliament or by the Council. A decision to revoke shall put an end to the delegation of the power specified in that decision. It shall take effect the day following the publication of the decision in the Official Journal of the European Union or at a later date specified therein. It shall not affect the validity of any delegated acts already in force.</p>	-//-	
<p>4. Before adopting a delegated act, the Commission shall consult experts designated by each Member State in accordance with the principles laid down in the Interinstitutional Agreement of 13 April 2016 on Better Law-Making.</p>	-//-	
<p>5. As soon as it adopts a delegated act, the Commission shall notify it simultaneously to the European Parliament and to the Council.</p>	-//-	
<p>6. A delegated act adopted pursuant to Article 13(2) shall enter into force only if no objection has been expressed either by the European Parliament or by the Council within a period of three months of notification of that act to the European Parliament and to the Council or if, before the expiry of that period, the European Parliament and the Council have both informed the Commission that they will not object. That period shall be extended by three months at the initiative of the European Parliament or of the Council.</p>	-//-	
Article 16 Committee procedure		
<p>1. The Commission shall be assisted by a Committee on open data and the re-use of public sector information. That committee shall be a committee within the meaning of Regulation (EU) No 182/2011.</p>	Вимога не стосується України. Вимога стосується Європейської Комісії.	
<p>2. Where reference is made to this paragraph, Article 5 of Regulation (EU) No 182/2011 shall apply.</p>	Вимога не стосується України. Вимога стосується держав-членів ЄС.	

Article 17 Transposition

<p>1. Member States shall bring into force the laws, regulations and administrative provisions necessary to comply with this Directive by 17 July 2021. They shall immediately communicate the text of those measures to the Commission.</p> <p>When Member States adopt those measures, they shall contain a reference to this Directive or shall be accompanied by such a reference on the occasion of their official publication. They shall also include a statement that references in existing laws, regulations and administrative provisions to the Directive repealed by this Directive shall be construed as references to this Directive. Member States shall determine how such reference is to be made and how that statement is to be formulated.</p>	<p>Вимога не стосується України. Вимога стосується держав-членів ЄС. ЗУ про доступ набув чинності 09.05.11.</p>	
<p>2. Member States shall communicate to the Commission the text of the main provisions of national law which they adopt in the field covered by this Directive.</p>	<p>--/</p>	

Article 18 Commission evaluation

<p>1. No sooner than 17 July 2025, the Commission shall carry out an evaluation of this Directive, and submit a report on the main findings of that evaluation to the European Parliament and to the Council as well as to the European Economic and Social Committee.</p> <p>Member States shall provide the Commission with the information necessary for the preparation of that report.</p>	<p>Вимога не стосується України. Вимога стосується Європейської Комісії.</p>	
<p>2. The evaluation shall, in particular, address the scope and social and economic impact of this Directive, including:</p>	<p>--/</p>	
<p>(a) the extent of the increase in re-use of public sector documents to which this Directive applies, especially by SMEs;</p>	<p>--/</p>	
<p>(b) the impact of the high-value datasets;</p>	<p>--/</p>	
<p>(c) the effects of the principles applied to charging and the re-use of official texts of a legislative and administrative nature;</p>	<p>--/</p>	
<p>(d) the re-use of documents held by other entities than public sector bodies,</p>	<p>--/</p>	

(e) the availability and the use of APIs;	-//-	
(f) the interaction between data protection rules and re-use possibilities;	-//-	
(g) further possibilities of improving the proper functioning of the internal market and supporting economic and labour market development.	-//-	
Article 19 Repeal		
Directive 2003/98/EC, as amended by the Directive listed in Annex II, Part A, is repealed with effect from 17 July 2021, without prejudice to the obligations of the Member States relating to the time-limits for the transposition into national law and the dates of application of the Directives set out in Annex II, Part B. References to the repealed Directive shall be construed as references to this Directive and shall be read in accordance with the correlation table in Annex III.	Вимога стосується держав-членів ЄС.	
Article 20 Entry into force		
This Directive shall enter into force on the twentieth day following that of its publication in the Official Journal of the European Union.	Вимога стосується держав-членів ЄС.	
Article 21 Addressees		
This Directive is addressed to the Member States.	Вимога стосується держав-членів ЄС.	

